

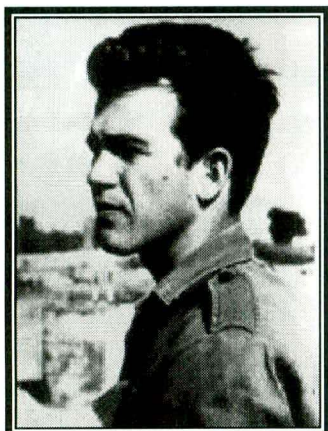

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

גיורא רביב ז"ל

בן חנה ויהושע
נולד במעלה החמישה
בחודש אב תש"ד, 8/1944
התגייס באוגוסט 1944
שרת בשירות הביטחון הכללי
נפל בעת מילוי תפקידו
בתאריך י"ז באייר תשל"ה, 28/4/1975
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 4 שורה: 4 קבר: 3

הותיר אחריו אישה, בת, בן, הורים ושתי אחיות

בן 31 בנפלו

קורות חיים

גיורא נולד במעלה החמשה באוגוסט 1944. בן ארבע היה כשפרצה מלחמת העצמאות. יחד עם יתר ילדי הקיבוץ עבר לירושלים ורק עם שוך הקרבות חזר למשק. למד בבית-הספר המשותף של מעלה החמשה וקרית ענבים. היה תלמיד טוב אך עיקר מעיניו היו נתונים לטבע (לבעלי חיים בעיקר) ולארץ. היה חובב טיולים מושבע.

ב-1962 התגייס לצנחנים ובמסלול המקובל עבר קורס מכ"ים ואחר כך גם קורס קצינים.

עם סיום השרות חזר לקיבוץ, אך כעבור שנה עזב לירושלים. באפריל 1967 התחתן. הזוג הצעיר נסע לירח דבש ללונדון. באותו זמן התחילה בארץ תקופת ההמתנה שלפני ששת הימים. כשגיורא שמע על כך, חזר מיד והתיצב ביחידה. הוא השתתף כמ"מ מחלקה מסיעת והיה בין הראשונים שנכנסו לעיר העתיקה, דרך שער האריות לכותל.

באוקטובר 1973 היה בטיול עם אשתו במקסיקו. בבית קפה באקפולקו שמע במקרה על פרוץ הקרבות ביום הכיפורים (אחר כך, לפי הצעתו של גיורא, היה השם "אקפולקו" ל"לסיסמה של חצית התעלה). הוא טס מיד לניו-יורק ושם בדרכים משלו הצליח להשיג מקום במטוס היוצא ארצה (היתה אז קדימות עליונה לרופאים ולטייסים). הספיק להגיע לגדוד עוד לפני התארגנותו הסופית ולקבל בחזרה את פלוגתו, שכבר יועדה לקצין

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אחר. פלוגה זו היתה הראשונה שצלחה את התעלה. מכל המלחמות יצא בלי פגע, אך בשרותו הבטחוני בחו"ל פגעה בו יד רוצח מטורף. היתה בגיורא מזיגה נדירה של חן טבעי ומזג נוח עם אופטימיות סוחפת, שהיתה משרה מצב רוח טוב ובטחון על הסביבה גם ברגעים הקשים ביותר. בלט באחריותו בעבודה ובכל תפקיד שלקח על עצמו אפשר היה לסמוך עליו.

באוקטובר 1974 יצא ליוהנסבורג כקצין בטחון בקונסוליה הישראלית ושם מצא את מותו ב-28.4.75, כאשר אחד מאנשי הבטחון בקונסוליה שיצא, כנראה, מדעתו, ביים התקפת מחבלים יפנים, ובמהלך הארוע רצח את גיורא. הניח אשה בהריון ובת בת שש. הורים ושתי אחיות. בנו נולד חודשים אחרי מותו.

ג'יורא רביב ז"ל

ג י ו ר א ר ב י ב

בננו, גיורא ז"ל, מצא את מותו כקצין בטחון בקונסוליה הישראלית ביוהניסבורג. אחד מאנשי הבטחון בקונסוליה שיצא, כנראה, מדעתו - ביים התקפת מחבלים יפנים, ובמהלך הארוע רצח את גיורא.

ק ו ר ו ת ח י ל י ו

גיורא נולד במעלה-החמשה באוגוסט 1944. בן ארבע היה כשפרצה מלחמת העצמאות. יחד עם יתר ילדי הקיבוץ עבר לירושלים ורק עם שוך הקרבות חזר למשק. למד בבית-הספר המשותף של מעלה-החמשה וקריית-ענבים. היה תלמיד טוב אך עיקר מעיניו היו נתונים לטבע (לבעלי חיים בעיקר) ולארץ. היה חובב טיולים מושבע.

ב - 1962 התגייס לצנחנים ובמסלול המקובל עבר קורס מכ"ים ואחר כך גם קורס קצינים.

עם סיום השרות חזר לקבוץ, אך כעבור שנה עזב לירושלים. באפריל '67 התחתן. הזוג הצעיר נסע לירח דבש ללונדון. באותו זמן התחילה בארץ תקופת ההמתנה שלפני ששת הימים. כשגיורא שמע על כך - חזר מיד והתייצב ביחידה. השתתף כמ"מ מחלקה מסיעת והיה בין הראשונים שנכנסו לעיר העתיקה, דרך שער האריות - לכותל.

באוקטובר 73 היה בטיול עם אשתו במקסיקו. בבית קפה באקפולקו שמע במקרה על פרוץ הקרבות ביום הכיפורים. (אחר כך, לפי הצעתו של גיורא, היה השם "אקפולקו" לסיסמה של חצית התעלה.) הוא טס מיד לניו-יורק ושם בדרכים משלו הצליח להשיג מקום במטוס היוצא ארצה. (היתה אז קדימות עליונה לרופאים ולטייסים.) הספיק להגיע לגדוד עוד לפני התארגנותו הסופית ולקבל בחזרה את פלוגתו, שכבר יועדה לקצין אחר. פלוגה זו היתה הראשונה שצלחה את התעלה.

מכל המלחמות יצא בלי פגע, אך בשרותו הבטחוני בחו"ל פגעה בו יד רוצח מטורף.

היתה בו בגיורא מזיגה נדירה של חן טבעי ומזג נוח עם אופטימיות סוחפת, שהיתה משרה מצב-רוח טוב ובטחון על הסביבה גם ברגעים הקשים ביותר. בלט באחריותו בעבודה ובכל תפקיד שלקח על עצמו - אפשר היה לסמוך עליו.

באוקטובר 74 יצא ליוהניסבורג כקצין בטחון בקונסוליה הישראלית ושם, כאמור, מצא את מותו ב-29.4.75.

הניח אשה בהריון ובת בת שש. הורים ושתי אחיות. בנו נולד חודשים אחרי מותו.

מינראיון / יקר צור

גולדא רביד

מעלים זכרונות

הערב יתכנסו עובדי משרד החוץ בבנייני האומה ויעלו זכרונות. שלמה חובר, מנהל המחלקה הקונסולרית, נזכר ב-24 שעות באפריל 1975

בכורך הוא רצח את קצין הבטחון של הקונסוליה, קצין מילואים בצנחנים בדרגת רס"ן, ואחר כך השתלט על הקונסוליה ופתח באש על הקהל שהתאסף מחוץ לקונסוליה. גם בקונסוליה עצמה היו כמה פצועים. אני עצמי נפגעתי ברגל, באוזן ובבטן, אך למולי לא היו אלה פגיעות חמורות". - כמה אנשים שהיו בקונסוליה בעת ההשתלטות?

"מלבד העובדים הקבועים של הקונסוליה, שהיו באותו יום בקונסוליה גם נשים וילדים שנקלעו במקרה למקום. בין הילדים היה גם בני וננים של עובדים אחרים. גם עובדים ישראלים ממשרדים אחרים שנקלעו למקום נלקחו בני ערובה. בתחילה דחס אותנו החוטף לתוך חדר הבטחון, שהיה בו מקום לארכעה או חמישה איש. לאחר מכן הוא הסכים לאפשר לנו לשהות מחוץ לחדר, בקרבת מקום. האירוע עצמו נמשך קצת פחות מ-24 שעות, ובסופו של דבר הסגיר החוטף את עצמו. הוא ואחיו, ששיתף עמו פעולה, נשפטו ונדרגו לתקופות מאסר ארוכות".

- מה עבר בראשך באותן שעות?
"הייתי כמעט משוכנע שלא נצא משם חיים. החוטף היה מצוייר בנשק וטען שהניח מטעני חומר נפץ בבניין והוא מתכוון לפוצץ אותו אם לא נישמע להוראותיו. יכולנו לראות את המטענים, אך לא היה ברור לנו אם הם באמת מחוברים למתקן שנשא על גופו. ידענו גם שהדרך היחידה שבה יכולה המשטרה לפרוץ פנימה היא עליידי פיצוץ, דבר שהיה גורם להרכה קורבנות, שכן החוטף ריכז את כל בני הערובה ליד הדלת, כדי שיהיו הראשונים להיפגע במקרה של פריצה. למולנו הוא נכנע בסופו של דבר".

- האם בעקבות האירוע התעוררו אצלך מחשבות לגבי המשך העבודה בשירות החוץ?
"כנציג ישראל בחו"ל אתה חשוף לסכנות בטחוניות הרבה יותר מנציג של כל מדינה אחרת. זהו סיכון שמקבל כל מי שמשרת בשירות החוץ הישראלי. למשרד החוץ היו כמה קורבנות בחו"ל, אבל לא ידוע לי שחברים אחרים הורתעו בשל כך. זה הסיכון שאנו לוקחים בהיותנו נציגי מדינת ישראל".

מאות עובדי משרד החוץ בעבר ובהווה יתכנסו הערב בבנייני האומה בירושלים ויזכרו בחוויות שצברו בעשרות השנים שעשו בשירות החוץ של מדינת ישראל. שירות חוץ, המחייב קשר עם מדינות שונות ומשונות, מהווה מטבעו קרקע נוחה להיווצרותן של סיטואציות משעשעות וכאלה לא יחסרו הערב, אך במשרד החוץ הישראלי זכורים גם אירועים פחות משעשעים, שהסתיימו באובדן חיי אדם.

שלמה חובר, מנהל המחלקה הקונסולרית, הגיע למשרד החוץ במקרה. בשנת 1947 החל חובר ללמוד מתמטיקה ופיסיקה באוניברסיטה ולמחייטו עבר כעובד זמני במחלקה המדינית של הסוכנות היהודית. ב-1948 פרצה המלחמה והוא גויס לצבא. כשהסתיימה המלחמה הוצע לו להצטרף למשרד החוץ. חובר הוא אחד האחרונים מראשוני המשרד שעדיין משרתים בפועל.

כארבעים שנות שירות מילא חובר עשרות תפקידים בארץ ובחו"ל. הוא שירת בשיקאגו ובניו-יורק, היה מוזכר ראשון באתיפיה, קונסול ביוהנסבורג וקונסול בניו-יורק. לפני כחצי שנה התמנה למנהל המחלקה הקונסולרית. מכל האירועים שחווה בשנות שירותו הרבות, זכורות לו כיוצאות דופן במיוחד אותן 24 שעות בחודש אפריל 1975, שבהן הוא וחבריו לעבודה בחדר הבטחון של הקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג מול אדם חמוש, מעורער בנפשו, שאיים לפוצץ את המקום על יושביו.

"היה זה עובד בטחון מקומי, בחור יהודי, שסבל כפי הנראה מהפרעה נפשית. לטענתו רצה להוכיח סדררי הבטחון בקונסוליה אינם משיערי רצון.

השבוע, ערב יום-ירושלים, יתכנסו לוחמי חטיבה 55 של הצנחנים ובני-משפחותיהם לכנס השנתי בבירה

החטיבה שעשתה היסטוריה

משמאל:
לוחמי
החטיבה
לאחר
שחרור
העיר
העתיקה
במלחמת
ששת-
הימים

מימין:
רב-אלוף
(מיל.)
מרדכי
גור —
החיילים
חששו
להפסיד
את
הצניחה

— מאת יאיר עמיקם —

יש מי שרואה בזה את יד הנגול ויש מי שרואה בכך סתם מקרה, אך הרוח הרעבים כי זו זכות — הקטובה שהטיבה 55 של הצנחנים שיתורה את ירושלים העתיקה, במלחמת ששת הימים, היתה הראשונה לצלוח את תקלת-סואץ במלחמת יוהדיכיסורים ולתפוס ראש גשר בנהר השנה של התעלה. ביום ה' השבוע, ערב "יום ירושלים", יתכנסו אנשי החטיבה ובני משפחותיהם בבירה, לכנס המסורתי שלהם ויעלו שוב, כפעם-המיידע-יבמה, את כיפוי הקר בות, את הויתר המלחמה ואת זכרם של הבריס שנפלו.

יחידת מצטיינת ומצבא יכולית להתפאר בשני קרבות מפורסמים כל-יך, כמו חטיבת הצנחנים 55. לא שהלילה חילות אחרים עשו פוזת אי יותר מחטיבה 55, אולם הכל יסכימו, כי ההיסטוריה תחזור יותר מכל את הקרב על שחרור העיר העתיקה בשנת 1967, ואת צליחת העלת-סואץ בשנת 1973, ששינתה את מפת-הקרב ופרצה את הדרך לנצחון ישראלי על הצבא המצרי. וכאשר מדובר באירועים הסטוריים, הרי שלכנס השנתי של אנשי החטיבה יש משמעות עמוקה יותר מאשר סתם מפגש של טפחות על השכם או על הכרס.

"חברים אמיתיים"

חטיבה 55 נקמה בשנת 1965 הירכבה מגודל של לוחמים ותיקים, חלקם אפילו, בוגרי פעולות התגמול ועוד שני גדודים של חבריה צעירים, שהתגייסו לפני מלחמת-ששת-הימים. מפקד-החטיבה הראשון, ח"כ מוטה גור, הוא שקיבל על עצמו להקים את החטיבה ולהפכה לחטיבה לוחמת ומאומנת. "סוח, האדם שלנו היה נפלא", זכר מוטה גור, "היו שם חבריה מנח"ל מוצנח, ותיקי צנחנים, אנשי הפלוגה והחית המצנח יחידות מעולות. אלו היו חברים שלמשג חברות היתה משמעות קדושה בעיניהם. הם היו חברים אמיתיים שהלמו יחד שנים רבות והיוו סגוף את מה שנקרא ארץ-ישראל היפה. שמות כמו יוסי יפה ו"ל ויבלי"א מאיר הרצין, דני מט, אהרון דויד ויחידים אחרים — כל אלו הם בחינת איר דולק בצמתות, אותה הארץ, אותה אדם, מנהיגים בלב ונפש, אנשים ששהר-הנשק היה אצלם ערך עליון, תבורה שנחנה וקבלה התבה הרבה אהבה".

חגיגת החושבים ואת נהירתם, הפך פתאים המשיג לממשי והסכי היה גם נחלתם של צנחנים קשוחים. לאחר המלחמה כאו האנדרטאות שנבנו, ללא כל תוכנון, במקום נפילתם של חברים. מעיר סו או מקימים את הכנס השנתי שלנו, אנשי חטיבה 55 של הצנחנים".

הימים, לא היתה ירושלים בתודעה של החיילים. כאשר שמעו כי אבו הלכים לכבוש את העיר העתיקה היו כאלה שאפילו התאכזבו, כי חששו להפסיד את הצניחה כסיני ואת הרקע האדום מתחת לכנפיים. (הגיתן לסל מי שמבצע צניחה בקרב — "ע...). אבל סבל שהתקבנו לכיתל והחיילים ראו את

סבר במהלך הקרבות היה ברור לצנחנים, כי הם משנים את פני ההיסטוריה של מדינת ישראל ומכאן המודעות החבה לאיסוף החומר לתיעודו, מיד לאחר שוך האש. התחקירים שערכו הצנחנים, בינם לבין עצמם, הפכו עד מהרה למיסוד אנשי מרחק ממדרגה ראשית, שהלכו יצא לאיר בספרים שונים כמו "הר הבית בירושלים", אבירי הל"כ ועוד.

התחקירים הפכו לתוויה אנושית ממדרגה ראשונה, ואמר מוטה גור, "גילוי הלכ של החברה על הפחדים, על התקוות, על החברות, על גוסר מלחמה, על יחסים בין מפקדים לחיילים — כל אלו היוו תעודה למה שהלוחמים הללו השו ערב המלחמה, סעיצומה ולאחריה. לא פעם הרגשתי שלא בבזו מול יושר סוה. יושבים מילי חברה ש' מצניעים את הזלם ואומרים, כי תרומתם אינה גדולה כלל

חטיבת הצנחנים היתה גם הראשונה להקים גוף מיוחד שיטפל באלמנות וכיתומים שנותרו אחרי נפילת אביהם-המשפחה. הטי" פול במשפחת השכול הווה מחל לחיקוי בקרב יחידות אחרות בצבא. הקשרים האישיים נשארו ועד היום אפשר לראות ב" מושב של אחד הלוחמים גיוס כללי של אתבריו הצנחנים, לי קטיף או לעבודות חקלאיות אחרות.

ובגלל איפי הקשרים שלנו, הכנס השנתי הפך להיות לעורך פנימי. מכנסים כאלה אנו חוזרים ומעלים את הזכרונות, לא רק כדי לזכור ולהזכיר, אלא בגלל הערך החינוכי שלהם שנותר עד עצם היום הזה. האוויר, רוח היהודה, יחס האנשים — אלו ערכים שאסור לאבד אתם", אימר המנ"ט הראשון.

זו זכות, העובדה שהצנחנים שיוחררה את ירושלים העתיקה, כמלחמת יום-הכיפורים ולתפוס ראש גשר הימים, הייתה הראשונה בצלחה את תעלת-סואץ במלחמת יום-הכיפורים ולתפוס ראש גשר בנגדה השנייה של התעלה. ביום ה' השביעי, ערב "יום ירושלים", תפנסו אנשי החטיבה ובני משפחותיהם בבירה, לכנס המסורתי שלהם ויעלו שוב, כפעם-הראשונה-עוד-במלחמה, את סיפורי הקרב בות, את הווית המלחמה ואת זכרם של החברים שנפלו.

יחידת מצטיינת מבוסס יכולת להתפאר בשני קהבות מפורסמים כל-כך, כמו חטיבת הצנחני נים 55. לא שתלילה חילות אחרים עשו פחות או יותר מחטיבה 55, אולם הכל יסכימו, כי ההיסטוריה חזקה יותר מכל את הקרב על שחרור העיר העתיקה בשנת 1967, נאח צליחת העלת-סואץ בשנת 1973, שינתה את מפת-הקרב ופרצה את הדרך לנצחון ישראלי על הצבא המצרי. ומאשר מדובר באירועים הסטוריים, הרי שלכנס השנתי של אנשי החטיבה יש משמעות עמוקה יותר מאשר סתם מפגש של טפיחות על השכם או על הכרס.

"חברים אמיתיים"

חטיבה 55 הוקמה בשנת 1965 והורכבה מגדוד של לוחמים ותיקים, חלקם אפילו, "בוגרי" פעולות התגמול ועוד שני גדודים של חבריה צעירים, שהתגייסו לפני מלחמת-ששת-הימים. מפקד-החטיבה הראשון, ח"כ מוטה גור, הוא שקיבל על עצמו להקים את החטיבה ולהפכה לחטיבה לוחמת ומאומנת. "סדח האדם שלנו היה נפלא", נזכר מוטה גור, "היו שם חברים ממח"ל מוצנח, וותיקי צנחנים, אנשי הפלוגה הדתית המיוחדת יחידת מצטיינת. אלו היו חברים שלמושג חברות היתה משמעות קודשה בעיניהם. הם היו חברים אמיתיים שהלכו יחד שנים רבות והיוו סגוף את מה שנקרא ארץ-ישראל היפה. שמות כמו יוסי יפה ו"ל ומח"ל"ש מאיר הרצין, דני מט, אהרון דודי ואחרים — כל אלו היו בסביבת אול דולק בצמח, אוהבי הארץ, אוהבי אדם, מנהיגים בלב ונפש, אנשים ששהיה-הנשק היה אצלם ערך עליון, חבורה שנתנה וקיבלה החבה החבה אהבה".

שחרור העיר העתיקה במלחמת ששת הימים

מימין: רב-אלוף (מיל.) מדכי גור — חששו החיילים את להפסיד את הצניחה

הימים, לא היתה ירושלים בתודעה של החיילים. כאשר שמעו כי אנו הולכים לכבוש את העיר העתיקה היו כאלה שאפילו התאכזבו, כי חששו להפסיד את הצניחה בסניג יאת הרקע האדום מתחת לכנפיים. (הניתן לסל מי שמצדע צניחה בקרב — י.ע.). אבל סכל שהתקחבנו לכיתול והחיילים ראו את

חטיבת הצנחנים היתה גם הראשונה להקים גוף מיוחד שיטפל באלמנות וביחומים שנותרו אחרי-נפילת אביר-המשפחה. הטיף לול במשפחת השכול היווה מודל לחיקוי בקרב יחידות אחרות בצבא. הקשרים האישיים נשארו ועד היום אפשר לראות ב" מושב של אחד הלוחמים גיוס כללי של אחבריו הצנחנים, ל" קטיף או לעבודות חקלאיות אחרות.

ובגלל איפי הקשרים שלנו, הכנס השנתי הפך להיות לצורך פנימי. בכנסים כאלה אנו חוזרים ומזעלים את הזכרונות, לא רק כדי לזכור ולהזכיר, אלא בגלל הערך החינוכי שלהם שנותר עד עצם היום הזה. הגוי, רוח היחידה, יחס האנשים — אלו ערכים שאסור לאבד אתם", אומר המח"ט הראשון.

סבר במהלך הקצבות היה ברור לצנחנים, כי הם משנים את פני ההיסטוריה של מדינת ישראל ומכאן המורעות החבה לאיסוף התומר ולתיעודו, מיד לאחר שוך האש. התחקירים יערכו הצנחנים, בינם לבין עצמם, הפכו עד מהרה למיסך אנושי מרתק במדרגה ראשונה, שחלקו יצא לאור בספרים שונים כמו, "הר הבית בירדנו", "אבירי הלב" ועוד.

התחקירים הפכו לחוויה אנושית ממדרגה ראשונה, אומר מוטה גור, "גילוי הלב של החברה על הפחדים, על התקוות, על החברות, על צוסר מלחמה, על יחסים בין מפקדים לחיילים — כל אלו היוו תעודה למה שהלוחמים הללו חשו ערב המלחמה, בעיצומה ולאחריה. לא פעם הרגשתי שלא בנח מול יושר כזה. יושבים מולי חברים ש" מצניעים את חלקם ואומרים, כי תרומתם אינה גדולה כל" כך כמו תרומתם של אלה שלחמו בפעולות התגמול. אתה מבין את גדל ההערצה שהיתה בקרב אנשים שבעצמם לחמו בקרבות עקובים מדם, כלפי המבוגרים ביניהם שלחמו בשנות החמישים ז'".

הכנס החטיבתי הראשון התקיים לאחר מלחמת ששת הימים, כאשר הלוחמים התאספו למסדר חטיבתי עם הנכים והפצועים, ועם בני המשפחות השכולות. האירוע היה מרגש ביותר והקשותים בעתה לא החביישו להניל דמעה. או אז הוחלט לקיים כנס זה מידי שנה. אחרי מלחמת יום-הכיפורים, הלך הקשר בין החיילים החטיבה והתהדק עד מאוד. "ראיתי או שמותך הספר, הר הבית בירדנו" אפשר לתלוש דפים שלמים", אומר מוטה, "דפים שלמים שבהם כתובים מעללי הלוחמים בששת-הימים ועתה נפלו בקהבות-הסואץ. המחויי בות הפנימית שלנו להחזק הקשר ולעריכת הכנסים הלכה וגברה אחרי מלחמה קשה כל-כך ועקובה מדם, כמו מלחמת יום-הכיפורים".

"איזה מין שלום ז'"

מארגני הכנס, המטה גור ובראשם, חיששים, כי הסעם יהיו מספר בעיות אטושות-מורליות. ראשית, אומר מוטה, החטיבה גדלה מאוד. חלק מן האנשים עזבו ליחידות אחרות ואילו האחרים, הצעירים יותר, אינם מכירים סבר את הווי חיקים בימיהם. לכן, יהיה הדגש בכנס על תיכון ולא רק על עצם המפגש. שנית — המבוכה הפוקדת חבים מן האנשים בעצם הימים האלה, "תהליך השלום, עקירת הישגים, הנסיגה מסניג — כל אלו מכניסים בנו מבוכה חבה", מעיד מוטה גור. "יש בקרב האנשים תהייה איזה מין שלום הוא זה, מה יהיה עתיד ירושלים, איזה חברה יש היום בישראל — כל אלו מטרידות אותנו לפי שהן מטרידות כל אחד בציבור. אני מקווה שלמרות זאת ואולי בגלל זאת, יבואו האנשים ל" אירוע כזה, שבו הדגש מושם גם על העיר ירושלים, כבירתו הנצחית של עם ישראל, וגם על כל הערכים ישעליהם חונכנו החונכנו".

בכינוס, שנערך ביום ה' כיוון שיום ירושלים עצמו חל ביום שישי, יפגשו הלוחמים חבני משפחותיהם במסגרת פולגות וטורורים, במקומות הלחימה של כל אחד מהם. שם יעלו חוויות יחידתיות והמפקדים ישחזרו, בעיקר בפני בני המשפחות, את מהלך הקרבות. בשעות אחר-הצהרים והערב יתכנסו כולם, מבריקת-השולטן, למחולות חומת העיר העתיקה חבית-היוצר. שם ימעלו פהקים בהיסטוריה של החטיבה, כפי שנכתבו על-ידי האנשים עצמם, בשיר ובפרווה.

"לבוך מן המפגש והמופע בערב, יהווה הכינוס סמל ל" הודות עם ירושלים שאליה גיענו אותו יום אלפי צנחנים חבני משפחותיהם", אומר מוטה גור, "אני בטוח כי השנה יחזר מתמיד, בגלל אירועי החודש האחרון, ירצו האנשים להודות עם חבירה ולהכית להם ולעולם כי זו הבירה המאוחדת של ישראל. אני עוד וזכר כי סומן מלחמת ששת-

"רדיעות-אחרונות"

מזל הבתים המערבי - מחמת שטת (11)

הימים.

דלי'ורא

מחר, יום שני, י"ז באייר תשל"ו (17.5.76)

במלאת שנה למות יקירנו

רס"ן גיורא רביב

ז"ל

נעלה לקברו בהר-הרצל

בשעה 11.00 לפנה"צ.

המשפחה

גיורא רביב ז"ל

עם

נורית והמשפחה

אבלים על נפילתו

של חברנו ומפקדנו

רס"ן (מיל.)

גיורא רביב הי"ד

פלוגה א'

סגן ראש הממשלה ושר החוץ

ועובדי משרד החוץ

אבלים על מותו של

גיורא רביב ז"ל

אשר נפל על משמרתו בקונסוליה הכללית של

ישראל ביוהנסבורג

ומשתתפים ביגון המשפחה

סגן ראש הממשלה ושר החוץ

ועובדי משרד החוץ

אבלים על מותו של

גיורא רביב ז"ל

אשר נפל על משמרתו

בקונסוליה הכללית של ישראל ביוהנסבורג

ומשתתפים ביגון המשפחה

30.11 1976

גיורא רביב ז"ל הגיע לאקאפולטו לצלוח הסואץ

אתמול נהרג ביוהנסבורג בקונסוליה הישראלית

— צליחת התעלה.
בליל ה-16-15 באוקטובר 1973, ליל המפנה הגדול במלחמה, צלח גיורא בראש פלוגתו את התעלה והתקדם צפונה — לעבר איסמעיליה — כשהוא מטהר את כביש התעלה צפונה עד נקודה, "א' אדום". מילת הקוד של הצלחת הצליחה, ששודרה למטה הכללי, היתה: אקאפולטו.
לאחר הפסקת האש פיקד גיורא על קו הפסקת האש מול הכפר נפיש, שנודע לציבור הישראלי מההפגזות היום-יומיות, שהפגזו שם המצרים את כוחותינו — בתוכם את כוחותיו של גיורא. מ"פ הצנחנים, שחיוך רבי-שמעות היה נסוך על פניו בכל-עת, קיבל לאחר המלחמה תפקיד בטחוני ובמסגרתו עשה לאחרונה בתפקיד קצין בטחון ביוהנסבורג.
אתמול בבוקר, כאשר נודע שגיורא בין בני-הערוכה, צילצל אחד המפקדים הבכירים והנודעים של הצנחנים לחברו ואמר: "שמעת, גיורא שם? הוא ישתלט על המצב". כעבור 10 דקות נתקבלה הידיעה שגיורא נהרג, כנראה מיריות הצלפים הדרום-אפריקניים.

גיורא רביב נולד וגדל בקבוצת מעלה-החמישה שליד ירושלים. באור גוסט 1962 התגייס לצה"ל והתנדב לצנחנים. גיורא היה חייל מעולה ונשלח לקורס מ"כים ומאוחר יותר לקורס קצינים.
בשנת 1965 השתחרר משירות סדיר בדרגת סגן והוצב, בתפקיד מפקד מחלקה, לחטיבת הצנחנים ששנתיים מאוחר יותר שיחררה את ירושלים. את המלחמה בי ירושלים החל גיורא כמפקד מחלקה וסיים אותה — כעבור יומיים — בתפקיד מפקד פלוגה. הוא קודם בתפקיד לאחר שמפקד הפלוגה וסגנו נפצעו. באחת התמונות הידועות מירושלים, נראה גיורא ברחבת מסגד עומר בחברת מפקדיו והחיילים שפרצו להר-הבית.
מלחמת יום הכיפורים מצאה את גיורא בחופשה, באקאפולטו שבמכסיקו. כאשר הגיעו אליו השמועות הראשונות על הי נעשה הגיע לניו-יורק ומשם — בעזרת קשרים — נמצא לו מקום במטוס אל-על וכך הגיע למקום כינוס חטיבת הצנחנים שהתכוננה למעשה ההיסטורי השני שלה

במלאת שלושים לנפול יקירנו

גיורא רביב ז"ל

תערך אזכרה וגילוי מצבה ביום ו', 30.5.75

בשעה 11.00 בהר הרצל.

חיתנו הכנה נתונה לכל אלה הרבים אשר הביעו את תנחומיהם בכתב ובעל פה.

המשפחה

במלאת שנה לנפילתו של יקירנו

רס"ן גיורא רביב הי"ד

נעלה לקברו ונתייחר עם זכרו, ביום ב', י"ז באייר תשל"ו (17.5.76), בשעה 11.00 לפנה"צ, בבית הקברות הצבאי בהר הרצל, ירושלים.

המשפחה

לווייתו של יקרנו

גיורא ז"ל

תקיים היום, יום ו' 2.5.75 בשעה 13.00 בהר-הרצל

נורית ואילת רביב
חנה ויהושע רביב
לוטה וד"ר הרמן שלזינגר
יערה, עודד, צפריה, גל
וטל בן-אור
נעמי וחיים חרמוני

זהו גיורא רביב, קצין בטחון בקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג, שורה למוות בידי דוד פרוטר

סגן ראש הממשלה ושר החוץ
ועובדי משרד החוץ

אבלים על מותו של

גיורא רביב ז"ל

אשר נפל על משמרתו במילוי תפקידו

ההלוויה יוצאת מרחבת הכניסה לבית הקברות
הצבאי בהר הרצל, היום, יום ששי, כ"א באייר
תשל"ה (2.5.75), בשעה 13.00.

המלווים ומוקירי זכרו מתאספים
ברחבת בית הקברות.

שירות בטחון כללי

מתאבל על נפילתו של

גיורא רביב ז"ל

קצין בטחון בקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג

ומשתתף ביגון המשפחה

בצער רב אנו מודיעים
על נפילת בנו

גיורא רביב ז"ל

(בנם של חנה ויהושע)

על סדרי ההלוויה תבוא הודעה

המשפחה וקבוצת מעלה החמישה

לנעמי וחיים

ולמשפחות רביב וחרמוני

אתכם באבלכם הכבד על מות

גיורא רביב ז"ל

שנפל במילוי תפקידו

בית דורות

הלווייתו של יקרנו

גיורא ז"ל

תקיים היום, יום ששי, 2.5.75, בשעה 13.00,
בהר הרצל.

נורית ואילת רביב
חנה ויהושע רביב
לוטה וד"ר הרמן שלזינגר
יערה, עודד, צפריה, גל,
וטל בן-אור
נעמי וחיים חרמוני

אבלים

בנפול חברנו

גיורא רביב ז"ל

ההלוויה תצא מרחבת הכניסה לבית הקברות
הצבאי בהר הרצל, היום יום ששי, כ"א אייר
תשל"ה (2.5.1975), בשעה 13.00.

המלווים ומוקירי זכרו מתאספים.
ברחבת בית הקברות.

חבריו ביחידת הבטחון
במשרד החוץ

הקונסוליה הכללית של דרום אפריקה
בישראל

מביעה את צערה העמוק
על מותו ללא עת של

גיורא רביב ז"ל

ומביעה את תנחומיה הכנים
לכל בני המשפחה

לחברתנו יערה ומשפחתה

אתכם באבלכם הכבד במוחו ללא עת של

גיורא רביב ז"ל

אשר נפל במילוי תפקידו ביוהנסבורג

בית גבעת חיים איחוד

הנהלת מוסד הירשמן ועובדיו
משחתפים בצערם הכבד של
נורית, איילת
ומשפחות רביב ושלזינגר

בנפול

גיורא רביב ז"ל

על משמרתו

להקת המחול של

הסתדרות הסטודנטים

באוניברסיטה העברית

אבלה על נפילתו של

גיורא רביב

לחנה ויהושע
ולכל בית קבוצת מעלה החומשה

אנו אתכם ביגונכם הכבד על מות

גיורא ז"ל

שנפל במילוי תפקידו

בית קרית ענבים

30-1-75

במלאת שלושים לנפול יקרנו

גיורא רביב ז"ל

תערך אזכרה וגילוי מצבה ביום ו' 30.5.75,
בשעה 11.00, בהר הרצל.

תורתנו הכנה נתונה לכל אלה הרבים אשר
הביעו לנו את תנחומיהם בכתב ובעל פה.

המשפחה

ג'ורא רביב - למנוחות

גורית רביב, הנמצאת ב' חודשי הריונה האחרונים, נתמכת בידי קרובי מש' פחה בהלווייתו של בעלה, ג'ורא, קרבן ההתקפה על הקונסוליה הישראלית ב' יוהנסבורג, שחובא ביום ו' למנוחות בחלקה הצבאית בהר הרצל. ליונה אותו קהל רב של קרובים, ידידיים, נציגי משרד החוץ ונציגי יחידת הצנחנים בה שירת במילואים. בדרגת סרן, ליד האלמנה — ה'ר דיו של ג'ורא רביב ז"ל. (תצלום: רחמים ישראלי)

קרובים וידידים קידמו הלילה בלוד, בהתרגשות מלווה בדמעות, את ארונו של ג'ורא רביב, שניספה בעת החשתלטות על הקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג. עם חארון הגיעו גם אלמנתו, גורית, ובתו: בת החמש-וחצי, שנפלה לזרועותיה של הסבתא שלה (בתמונה). (תצלום: שלום ברטל)

מפנקס העורך מהו הפרצוף האמיתי?

שני צילומים הופיעו בשבוע שעבר מעל דפי העתונים, באותו היום, בעמודים סמוכים. שניהם צולמו במקומות דומים, כאן בישראל, ובכל זאת נדמה היה לי כי שניהם צולמו במקו- מות שונים, בעולמות שונים. כאילו יש שתי „ארץ ישראל“ שהאחת לא נוגעת בשניה.

צילום אחד נעשה בבית הקברות, בלווייתו של הזמר מייק ברנט. נראים בו צעירים המתקהלים סמוך לקבר, מטפסים על מצבות כדי שיוכלו „לראות יותר טוב“. בדיעה הצמודה לצילום מסופר על תופעות של היסטריה ובכי וועקות של מעריצי הזמר.

הצילום השני נעשה אף הוא בבית קברות, בלווייתו של ג'ורא רביב, איש הביטחון שנספה בקונסוליה הישראלית ביו- הגנסבורג. נראים בו גורית, אלמנתו ההרה של ג'ורא, ולידה, כמדומני, הוריו. האחרים עומדים מעט בצד, ביראת כבוד. כו- בשים את כאבם, מתאפקים, עומדים איתן על רגליהם. אצילות גוראה ניבטת מפניהם. שקט החורר עד עמקי הבטן.

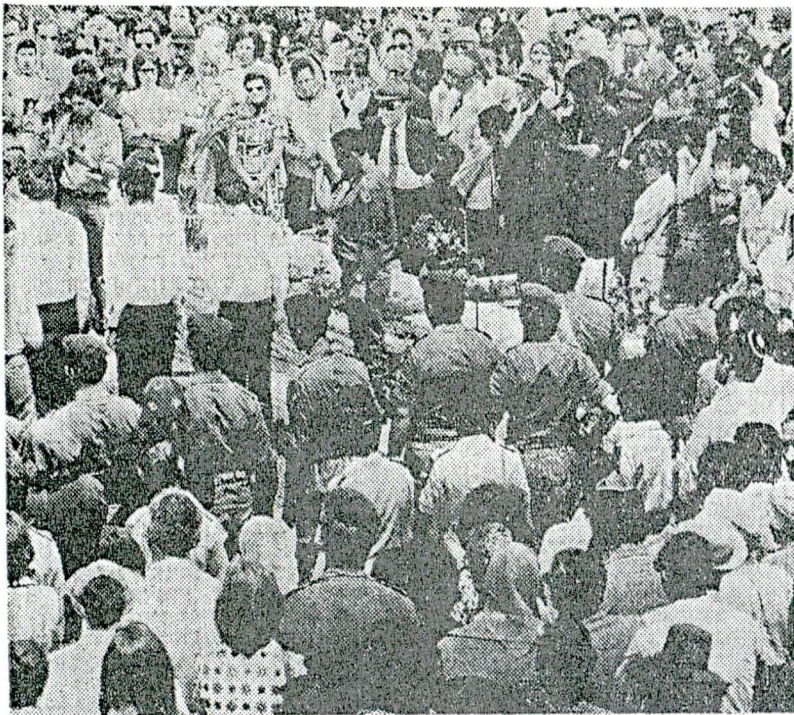
האמנם צולמו שתי התמונות הללו באותה ארץ ישראל עצמה? ומהו פרצופנו האמיתי — זה שניבט אלינו בהלווייתו של מייק ברנט או זה שניבט אלינו מהלווייתו של ג'ורא רביב? הלוואי ויכולתי להיות בטוח שהתשובה השניה היא הנכונה.

לחג השבועות — חוברת מוגדלת. תמצאו בה ביטוי לפנים השונות של החג — מתן תורה, הבאת ביכורים, ביכורי קציר חיטים, ועל רקע רות המואביה שדבקה בעמנו — כתבה על זוג גרים. אני מפנה את תשומת לבכם לרבי-שיח של הקוראים החוהים בלבם על מהות האלוהים, על הקשר בין עם לאלוהיו. יש הרואים במחשבות כאלה משום כפירה גמורה בעיקר, אך היהדות מכירה לכל אורך דרכה פקפוקים, תהיות, לבטים. כמו רבים אחרים אני סבור, שכל מי שמתלבט, מתמרד, חושב — ביסודו אדם מאמין הוא. אוריאל ריינגולד

בתו של ג'ורא רביב ז"ל, איש הבטחון שנרצח בקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג, — בזרועות סבתה, אמם בנמל בן-גוריון. (צילום: שיעה סגל)

טקס הלווייתו של גיורא רביב ז"ל, איש הבטחון שנרצח בקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג — ביום ו' בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. (צילום: רחמים ישראל)

גיורא רביב ז"ל — למנוחות בידי חבריו לנשק ולמשק

מאת עמוס לבב

אלפים ליוו ביום ו' למנוחת עולמים בהר הרצל בירושלים את גיורא רביב ז"ל, קצין הבטחון של היחידה הקונסולרית הישראלית ביוהנסבורג, שנפל על משימתו.

בקהל גראו כמותות צנתי גים אדומות בצד כובעי, "טמ" בל" כחולים, מדים מגוונים ומכנסי האקו בצד הליפות ומחלצות של "עירוניס". הן כל באו לחלוק כבוד אחרון לגיורא: חבריו לנשק, חברי ריו בקיבוץ מעלה החמישה, בעיר וביתחידת הבטחון ש' אליה הצטרף רק לפני חצי שנה.

ארונו של המנוח הובא לבית הקברות הצבאי בהר הרצל על קומאנדקאר צבאי ו' בו שישיה רבי-סרגים מחיל הצנחנים, שהיו משמר כבוד הארון כוסה בדגל הלאום. חבריו של גיורא ביחידת היבטחון, לבושים מכנסיים ש' חורים וחולצות לבנות, קיבלו את הארון מידי ששת הקצינים. האשה, נורית, נתי מכת בידי קרובי משפחה ו' הוריו של גיורא, צעדה אט-אט בצד ארון בעלה, מאחורי רי כיתה הצנחנים, בדומיית אלם השתרך קהל האלפים אחרי הארון, עד לחלקת היקבר.

רביסון צעיר, מפקד היגדוד של גיורא, נעמד לפני הקבר הפתוח, ובקול שקט אמר: "גיורא התייצב לפני חצי שנה, ואמר: אני הולך לשלוש שנים. אחר-כך אני שוב, שימרו לי מקום". ואנו שומרים לו מקום בלבנו. הוא נשאר עמנו לעולם, גיורא השקט, המסור, הרציני". את גיורא לא מספידים, על גיורא מספידים, אמר ישראל הרן ממשרד החוץ, שדיבר גם בשם חבריו ליחידת הבטחון. "נורית, ספרי לילדים של גיורא על אבא שלהם. הם יכולים להיות גאים בו".

שלושה מטחי אש של יחידת הצנחנים התרידו את בית הקברות השלום הקהל הגדול התפור בשקט.

גיורא רביב ז"ל - הלוחם הנועז שנהרג באש פיקודו

מאת אריה אבנרי, כתב "דיעות אחרונות"

גיורא רביב ז"ל, שהיה האחראי על הבטחון בקונסוליה ישראלית ביוהנסבורג, היה לוחם ואיש-ביטחון מובהק. הגבר הצעיר, בן ה-31, היה יליד מישק מעלה-החמישה. ביולי 1962 התגייס לצה"ל והתנדב ליחידת צנחנים. במהירות נתגלה כמנהיג בעל כושר פיקודי.

החיילים, חבריו ליחידה, העריצו אותו בשל חסי החברות והרענות ש' פיתח עימם, ובשל הדוגמא האישית שהפגין.

סיפור אמש אחד מחבריו ליחידה: "כאשר נבחרו המועמדים לקורס מ"כים מקרב חיילי היחידה, היה גיורא רא הראשון ברשימה. הוא קיבל ב' קורת-רוח את קידומו הצבאי, אך הרגיש, כי אינו רואה את עתידו ב' מסגרת צה"ל, אלא בשירות המדינה". בשנת 1965 השתחרר מצה"ל, המשיך את לימודיו ועבר להתגורר בירושלים. אבל הצבא לא זיחר עליו. הוא מצא את עצמו עד מהרה בקורס מפקדי פלוגות. במלחמת-ששת-הימים שירת גיורא בחטיבת הצנחנים של מוטה גור, החטיבה ששיחררה את ירושלים. מוטה העריך מאוד את הי קצין המצטיין ואף אמר לו, כי היה רואה בעין יפה את שובו לשירות קבע בצה"ל. אבל גיורא, שניצל בנס מאש-התופת שקידמה את פני הצנחנים בסימטאות העיר-העתיקה, לא

גיורא רביב הובא לקבורה בטקס צבאי

הוריו ואלמנתו של גיורא רביב ז"ל בעת הלוויה.

שה, אשר בה היה המנוח חבר, רבים מתושבי ירושלים וכן חבריו לנשק בחיל הצנחנים, עובדי משרד החוץ ובראשם מנכ"ל המשרד ונציגי הקונסוליה הכללית של דרום אפריקה בישראל.

מפקדו של גיורא רביב ז"ל בי מילואים ונציג עובדי משרד החוץ, אשר בשרותו עבד המנוח ב' קונסוליה הישראלית ביוהנסבורג, אמרו דברי הספד ועמדו על תכונותיו של המנוח, שהשתייך ל' דור הלוחמים של ישראל".

רב צבאי אמר, "קדיש" ותפילת "אל מלא רחמים", ומשמר כבוד של הצנחנים ירה שלושה כבוד אש לזכרו. (ע)

גיורא רביב, קורבן הטרנדית שהתרחשה בקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג — הובא כ' יום ו' אה"צ למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי על הר הרצל בירושלים, בטקס צבאי מלא.

הארון, העטוף בדגל הלאום, ש' הגיע לארץ מיוהנסבורג, נישא על כתפי חיילי צה"ל ומשמך כבוד של מחלקת צנחנים דיגל את נשקו. המנוח שירת במילואים ב' חיל הצנחנים בדרגת סרן.

מסביב לקבר נאספו בני המש' פחה השכולה וכן קהל מלווים רחב מקרב חברי קבוצת מעלה החמי-

לראשונה מתפרסם התיאור האוטנטי המלא על הדראמה ביוהנסבורג

מעריב

פרוטור פעל בקונסוליה כמו ד"ר ג'קיל ומיסטר הייד

אמת, משום שידו השני אתה. הוא ראתה בו פלייבול... מי שגילה בבירור כי מדובר במב"צ צע של איש יחיד, היה ד"ר גוטליב. אך הוא גם הוזכר שיש להתייחס כי רצינות לאימוניו של פרוטור, וכי אסור לגלות לו כי סודו ידוע, משום ש" בכך יהיו חיי בני הערובה הנותרים בקונסוליה, — 14 בני אדם וביניהם שלושה ילדים — בסכנה. משום כך המשיכו להק את מש" חקו של דיוויד, ובהמשך התחקש" ריזיות הוסיפו לבקש ולדבר עם, "ה" מנהיג", (לידר).

גדי שיכנע

אז אמר דיוויד לגדי דרוור, גמרתו עם המחוות שלי, עכשיו צריך הצד השני לעשות את שלו". והוא הציג כיצד יפעיל את מטען הנפץ שעל גופו והסביר כיצד יופעלו אלקטרוני גיה ארבעת המטענים האחרים, ו" יפוצצו את הקונסוליה.

אך גדי הצליח לרכוש את אמונו של דיוויד. הוא שיכנע אותו, בהד" רגה, כי צריך למצוא מוצא. שהרי אם יפרצו כוחות הבטחון לקונסור ליה צפויה סכנה לכולם, "כולנו בי סירה אחת" אמר לו. האמון של דיוויד היה כה רב, עד כי הירשה לגדי, לשווח עם ראש הממשלה" גדי ניצל זאת להעביר מידע לשירות הבטחון בישראל.

נורית טלפנה לירושלים

כ"ו בערך, באה למקום, נורית, אשתו של גורא, בחודש התשיעי ל" לת. מנעו מבנה את הכניסה, סיכנו לה להסתלק. אך כשכור חצי שעה הורה נורית הפעם הצליחה להכנס. נראה שכאן שוב פעל, דיוויד ה" טוב, לנורית סיפרו כי יש תרגיל בי קונסוליה וכי גורא נסע לפרטוריה. היא ביקשה לצאת לשירותים. אחת העובדות, רוחמה, ליוותה אותה הס" פיקה ללחוש לה כי דיוויד יצא כי דעמו והשתלה על הקונסוליה.

נורית הסתלקה. היא דיווחה על כך לחברות, נשות עובדים, לאשת קצין מקומי, ידידה שלה. אחר כך טלפנה למשפחה, בירושלים, וביקשה שמי" רד החוק יתקשר עימה. כעבור זמן התקשרו עימה ממשרד החוק ונורית סיפרה את הידוע לה.

אלוף (מיל.) רחבעם זאבי, ששב מדרום אפריקה: מיבצע ההשתלטות על הקונסוליה תוכנן לפרטיו לפני שנה * פרוטור ראה עצמו, סופרמן * גילה תקלות במערכת הבטחון בקונסוליה והמלצותיו נתקבלו * מסקנה: גורם ישראלי לא אשם במה שהתרחש

החל ב"פנטזיה". גירסתו הוא כי הקפיד לירות ל"חומת מפגע", וכי הנפגעים נפגעו רק מירות של כוחות הבטחון של דרום אפריקה. "יכול להיות שיש בזה משהו, יכול להיות שאין, אני משאיר את זה להקרה גורמי הבטחון המקומיים שיעשו דאי הקרות באליסטיות ו" כדומה", אמר "גנדי". בעקבות היריות, החלה באמתת ה" מהומה הגדולה. בתגובה על היריות של דיוויד, ענתה המשטרה המקומי מיה, שכבר נכנסה לפעולה, באש, ו" בחילופי היריות נפצעה אוולין, עוב" דת מקומית, יהודיה. עתה היו שלוש שה נפגעים חוקקים לטיפול רפואי: אוולין, השרת והמינהלן שלקה בהלם, אוולין היתה ידידה של דיוויד, "ידידה אפלטונית". היה להם רקע משותף, והם נהגו לסעוד יחד בצה" ריים. פציעתה וכאביה הביאו את דיוויד במבוכה, וגרמו לו למעט זע" זוע, שנראה כי ריכך אותו ובגלל זה הסכים אחר כך שייכנס רופא לקונ" סוליה.

דוד פרוטור

דיוויד הסתובב בשלב זה חמוש בשני תח מקלעים דרוכים ולא נצור רים וחמישה אקדחים, כדור בקנה ואינם נצורים. הוא הלך עם מכשיר קשר ומטען ההבלה לגופו, סופרמן" מהסרטים".

הודמנות להתנפל

האלוף (מיל.) זאבי הוסיף ואמר: "אחת השאלות שהציקו לי כל הזמן, היתה אם ניתנה הודמנות כלשהו לאנשינו להתנפל על דיוויד ולא נוצלה, אם בפעולה יחיד ואם בהת" ארגנות של כמה מהם, חוך הקרבה עצמית להציל את חיי היתר. "ואני עונה על זה באחריות, בי בטחון ובסיכוי קריאה: לא היה שום סיכוי למישהו מאנשינו לעשות צעד שכיח! לא ליתיד ולא לקבוצה מי" אורגנת. "לא היה סיכוי כזה מפני שדיוויד היה במבוכה מוחלטת וישראלים יתנו בשעות משתות לכל מקום.

נמצא כי הסעיף (3206) אינו מהווה סיבה לסילוק איש מהפקיד, אפילו סודי ביותר. גם כאן היתה ההלכות, אך לאור כל החיוב הוחלט כי אפשר להמשיך להעסיק. בינואר שנת 70, בעת בדיקה של שירות הבטחון בקונסוליה, תררו לקצין הבטחון להגביל את פעילותו של דיוויד לתפקיד שלשמו נשכר — חי" פטיים בכניסה בקונסוליה. ההוראה ניתנה לקב"ט בכתב ובעל פה. כמה ימים לפני התקרית, שוב היתה ביקורת של דוד בכור בשירות הבט" חון, בין היתר כדי לבדוק את מידת מעורבותו של דיוויד בחיי הקונסוליה, ושוב ניתנה הוראה לקב"ט להגביל את פעילותו. כדי להקל על הקב"ט ביחסיו עם דיוויד פרוטור, הודיעו לדיוויד כי התבלת פעולתו נעשית על פי הוראה "מלמעלה".

רחבעם זאבי

נפץ, חומרי עזרה ראשונה ועוד. איש לא ידע על כך דבר.

העלים שהותו בישראל

כתוצאה מבדיקה שנעשתה בספטמ" בר אשתקד התגלה לקצין הבטחון דאן, כי דיוויד היה פעמיים בישראל — דבר שהעלים בשאלון שמילא לפני העסקתו בקונסוליה. דיוויד הסביר כי ביקש בכך לבדוק את יעילות התקני רות הבטחוניות, ולגלות אם, "עלה" על הפרטים שהעלים. קצין הבטחון תלכט את המשיך להעסיקו, אך דיוויד הביא מכתבי המלצה מהים, בין היתר מקיבוץ יפעת, מכתב שעליו תחם סוכר המשיק. מכתב המלצה אחר שהביא, היה מי" לקונסוליה כיום שראה את מכתביו של הקב"ט חנה ליה וחסב כי קרה משהו. זה היה סביר, כי דיי וויד היה כורע בימים לא רגילים ו" בשעות משתות לכל מקום.

הדברים רבים אחרים ומעוד בידע זה הגיע לישראל, פנה לצה"ל והציע את שותו. בין היתר היתה בעייה בצה"ל דווקא בגלל ידיעותיו. כשהור דיוויד לדרום אפריקה פנה להקים חברת שמירה ואבטחה מקומית ועצין זה סייע לו לקבל הפקד אב" טחה בקונסוליה. הפקד זה הוא שולי ובבצע ברוב המקומות ביד גורמים מקומיים — בפיקוח ישראלי.

כניסתו של פרוטור לעבודה בקונ" סוליה נתנה ביטוי לשלושה המאווים שאפיינו אותו, והיא השקיע בעבודתו הרבה יותר מן הנדרש. הוא ביקש לאבטח אישים ישראליים בהתנדבות (כע" בן היתר כי איבטח גם את פנחס ספיר). את הקונסול איבטח בעת הרצאתו הרבות, גם זה בהתנדבות, כמי כן איבטח מפגשים יהודים מקרי כיים וסיולי בית ספר יהודיים.

דיוויד הטוב

היה נכון לעזור לכל בלי התחשבות בשעות עבודה ובמאמץ. מבחינת ידע וכישורים בבקצועות עזר צבאיים היה מושלם לכדי: מומחה בקרטה, צלף, חבלן, מכיר מנעולים ומתקנים, שולט בכלי רכב שונים ועוד ועוד. הוא היה, "פעילייעיל", כפי שאמר רחבעם זאבי לו היתה דמותו של, "דיוויד הטוב". וכך גם הצטייר תמיד בעיני סביבתו. ברור שקצין הבטחון שבע מכתו נתח.

זה זעיר, הא אה הע" תקלות מוטא האבטחה ובמה המלצותיו נתי קבלו. הוא הצליח למצוא סרטים כי נשא במבדוק, ואת, כשתיים אחרי ישראל נקרה בנרשה זה בניצוינו תיה. את עצמו העריך דיוויד כ"מקצוען". גנדי" סיפר, כי על מציאת השון שיתפתת עמו, בעת ששתחתי, לקלה העובדה כי דיוויד ראה בו, "איש מקצוע" גם כן.

סא ורדי בן יעקב
כבר לפני בשנה החל דוד פרוטור להכני את מטען ההשתלטות על הקונסוליה של ישראל ביוהנסבורג. דבר זה לא היה ידוע לרשותו הכבדת. מה שנודע להם היה כי העלים את דבר שהותו בישראל לשיטתו מצה"ל.

השירותים התלכטו אם להמשיך ולהעסיק בתפקיד הבטחוני בקונ" סוליה, אך בגלל הצטיינותו בעבודה יעילותו ומסירותו ובעקבות המלצה מכות של גורמים שונים, הוחלט ל" העביל אותו לבדיקת הנכסים לקונ" סוליה ולא להנחה לו לסוק בתפקיד דים רבים אחרים, אותם עשה בהת" גנות.

אפשר שהגבלות אלה דחפו את דוד פרוטור להקדים את ביצוע הבכוע, שהכנו זמן רב על כל פרטיו.

אלה הם כמה מעיקרי ממצאו ומ" קנותיו של יועץ ראש הממשלה, אלוף (מיל.) רחבעם זאבי (גנדי). אין בי בדיקה זו מסקנות המצביעות על אשם או אישמים.

האלוף זאבי אמר: בענין זה כי יש לבדוק דברים נוספים. הוא לא פרט. עם זה, הודה כי בארץ לא היה דו"ח על פעילותו היותר של פרוטור, הרבה מעבר לתפקידו כשומר הכניסה ל" קונסוליה.

את דוד פרוטור הנדיר זאבי כי "ד"ר ג'קיל ומיסטר הייד". ועוד אמר כי בקונסוליה פעל כ"סופרמן" מ"י.

הוא משוכנע כי פרוטור עשה הכל לבדו וכי איש לא סייע לו ולא הדיכו וכיוונן, לא מבחין ולא מבפנים. ה" סייע שטייע אחו של דיוויד, צ"א רלט, לאחיו במעשהו, היה תחום לב. על מסקנות הבדיקה בדרום אפריקה שנבשכה למעלה 40" שעות כמעט רצופות, ושכמהלכה שוחה עם כל הנוגעים בדבר, מסר אשם רחבעם זא" בי מבטיבת עתונאים בתליאבים.

הוא אמר כי דיוויד, בן למשפחה יהודית שומרת מצוות שהגיעה לדרום אפריקה כאירופה, והיא בת שני בנים ושתי בנות, היה, חבשה השחורה" של המשפחה. הוא לא כילא את ציי פיות היריו באשר להישגים בליכודים.

שגעון בטחוני

מילת כבוד

פרוטר ביקש לדבר עם השגריר יצחק אונא. לבסוף אחרי שקיבל "מי" לת כבוד" של הגנרל ושל השגריר, הסכים לצאת, בלי נשק, בתנאי "שיוקלטו דבריו לעם".

את בני הערובה שיחרר שניים שניים, ואת הסדר קבע על פי יחסו אליהם. אלה שהתנהגותם עוררת סחוט את כעסו, שוחררו ראשונים.

דיוויד סידר את הכל. נעל את המסמכים כדי שהמשטרה המקומית, בכניסתה לא תניע אליהם.

הוא ירד עם שלושה בני הערובות האחרונים — אך חת מקלע בידו. הוא הסביר זאת כאומרו, כי אינו בוטח בשוטרים של דרום אפריקה, וכי לקח עימו נשק, "כדי שאוכל ל"הגן על אנשי".

אך כשראה דיוויד כי הגנרל וה"שגריר צועדים לקראתו בלתי חמו"שים השליך את הנשק מידי, וצעד לקראתם.

ד"ר גוטליב הזהיר

זה היה, לדבריו, בשבע, אן שמו"נה בערב, אותו יום, בעת שחזר מן הקיסה הראשונה מדרום אפריקה, ש"כזכור נפסקה בתחילתה אחרי שדרום אפריקה ביקשה שישראל לא תתערב, מתוך אי הבנה שאין מדובר בעזרה בתחונת.

בינתיים הסכים דיוויד שיכנס רופא לקונסוליה, לטפל בנפגעים. דיוויד הסכים גם להוציא את הפצועים. כי שיצאה, סיפרה אולין כי על הקונ"סוליה השתלטו שישה מחבלים והם ערבים. היא היתה אף נכונה לתאר אותם. דבריה נשמעו מהימנים.

אחר כך, התברר, כמוכח, כי אמרה מה שאמרה, משום אימויו של דיוויד, שלא תגלה את ה"א"ל קל".

גדי נפל בשבי

את קצין הבטחון של "אל קל", גדי ררוך, פתח דיוויד לבוא ל"נציגות ישראל בהודיעו שיש ב"בילו מכר, כאמצעות כנות ש"כבר היו שכורות. עוכר מקומי שנשלח להביא את המכר, לא הצליח להכנס. איש אכפתה בא לשם כך ונישבה.

אז הרגיש גדי כי משהו לא כשורה ובא בעצמו לקונסוליה, ונפל בשבי. "ומול גדול היה זה שנפל בשבי, כי גדי היה הגורם המאון והשקול, בתושיה ובעורמה שלו, אשר הביא את דיוויד לשתוף פעולה, במידה מסויימת, ומנע אסון גדול משהיה". כשגדי נכנס, אילץ אותו דיוויד לשכב. הוא היה כה זהיר, עד כי לא הסכים שגדי ימסור לו את נשקו במו ידיו. אלא הורה לבחורה לע"שות זאת. גם אותו החזיל דיוויד לחדר הבטחון.

"אגב, דיוויד אמר לכולם כי זהו תרגיל בטחון, ובשעה הראשונה ישבו כמה מהלכודים וסיפרו בדיחות. זה לא היה סביר לאנשי הבטחון, כי הם ידעו שיש נוהלים לתרגיל בט"חון. אך עובדי הקונסוליה בלעו את הסיפור".

אחרי כן ביקש דיוויד לחולל "רעש" סביב מבצעו, והודיע באמר צעות טלפרינטר וטלפונים, כי שישה מחבלים חדרו לקונסוליה. העובדות מסרו את הודעותיהן תחת עינו הפ"קוחה (הוא ידע גם עברית).

פתחו במנוסה

בתוך כך המשיך צ'ארלס לסלק אנשים, שלא היו עובדי הקונסוליה, לפי הוראות אחיו: צ'ארלס אמר לכל המבקשים להיכנס, כי באותו יום מתבטלת קבלת הקהל.

שלושה אנשים התעקשו לסדר את ענייניהם, ואז נאות דיוויד להוציא אליהם את המינהלן. זה ניצל את ההזדמנות ופתח במנוסה ואחריו אצ"ים רצים השלושה. ואחרי הרביעה — רודף צ'ארלס, בלהיטו הפאט"ריוטית למלא כהלכה את התפקיד הבטחוני שהטיל עליו אחיו. אחרי ריצה מטורפת בחדר המד"רגות, הצליח המינהלן למצוא מקלט במשרד של חברת "ואריג", בקומת הקרקע. אך צ'ארלס השיג אותו שם, ובאיום אקדח שלוף ובעזרת כושי מקומי שגם הוא היה סבור שהוא משרת בכך את ישראל, כפת אותו והעלה אותו לקונסוליה.

על התנהגותו, הרעה של המינהלן, "ענש" אותו דיוויד בזה שהראה לו את גופתו של גיורא. המינהלן לקה בהלם. "היו שניים-שלושה ש,דיוויד הרע" כעס על התנהגותו וענש אר"חם, בהראותו להם את גופתו של גיורא".

"פנטזיה" של אש

כשראה דיוויד כי ההודעות ש"סיגר אל החוץ אינן עושות את ה"רושם שציפיה לו ואינן גוררות מר"מ, הוא גרוע.

אלה חשמלית

"בערב גואו בא שנית. הפעם בא לביתו של אחד מאנשי האכפתה שלנו והמין אותו לקולנוע. בדרך לקולנוע הוא סיפר כי שכת משהו בנציגות וכי הוא רוצה לקחת אותו. השניים נכנסו לנציגות, לפי כל ה"נוהלים, וזה סביר. כשעסק איש' הכי טחון בפתיחת חדר הבטחון. כדי ל"הוציא משם את מה ש"שכת", הלם בו דיוויד פרוטר באלה חשמלית".

איש הבטחון נפל ארצה. דיוויד כפת אותו וסגר אותו בחדר הבטחון. הוא העלה נשק וחומרי נפץ, הכין ארבעה מטענים לסיצון. מטען חמישי קשר על גופו: אחר כך סיפר ש"הפעלת מטען זה שעל הגוף תפעיל גם, אלקטרונית, את יתר המטענים. בבוקר השכם הזעיק דיוויד. את אחיו הצעיר, צ'ארלס בן ה"19, שזה חודשיים הסתיקו כ"מסנן" לפני דלת הקונסוליה, והורה לו לבוא לעבודה. דיוויד אמר לו כי באותו יום יתנהל מבצע נגד ריגול, וצ'ארלס צריך ל"הרשות כניסתם רק של אנשי קונ"סוליה, וגם זאת אח"כ אחד להוציא את גיורא — הקב"ט".

הוראה זו נתן לו כדי שבהגיע גיורא רביב ז"ל לקונסוליה לא יח"שוד בשום דבר.

מי הרג את גיורא?

ראשון הגיע למקום אדווין, השרת הכושי. דיוויד השתלט עליו וייתכן שכבר אז פצע אותו. השני שהגיע היה גיורא. על מה שארע יש עדות אחת בלבד — של דיוויד פרוטר.

כשיתחזק עם "גנדי", טען ד"ר וויד, כי גיורא שלף את אקדחו וכי הוא נאלץ להרוף את ידו ולטובכה. בתוך כך נפלטה יריה, וגיורא הוא שנפגע בה.

ואולם יש שתי עדויות הסותרות דברים אלה. הן איש הבטחון הכפות, יוחאי, והן צ'ארלס, האח הצעיר, סיפרו כי שמעו באותה עת שלוש יריות רצופות מנשק אוטומטי ל"מחצה.

"גנדי" שאל את דיוויד כיצד הוא מסביר זאת. התשובה היחה כי ב"סערת הקרב" ירה אחרי כן עוד שתי יריות בניורא. אך אחרי זה חזר בו ואמר שאינו זוכר בדיוק. רחבעם זאבי אומר, כי פעם זו היא היחידה שבה לא היה בפיו של דיוויד פרוטר סיפור שוטף, וה"גיווני" לכאורה, תרץ את מה שארע. כל יתר הסיפורים שסיפר, אמר "גנדי", מתורצים ו"סגורים".

להערכתו, נזכר מה שארע עם קצין הבטחון של אל על, גד דרוך, אפשר כי גיורא נצטווה לשכב על הרצפה, ואפשר שהגיב בנוסח, "מה פתאום ז" ועשה אולי גם תנועה ל"כיוון נישקו.

חשבון עם גיורא

"אז התעורר, דיוויד הרע' וירה בו. "אגב, בתח"ההכרה של דיוויד היה בלי ספק חשבון עם גיורא. ש"הרי גיורא הצר את צעדיה. היה לו חשבון עם עוד איש אחד, איש זה למלכות וליצור פתיונות ל"לנהוג כך, דיוויד ניסה להכניס גם איש זה למכות וליצור פתיונות ל"הביא אותו לנציגות. זה היה חשבון תת"הכרתי.

"דיוויד גרר את גופתו של גיורא, וסיפר לי, אגב, כי ניסה להציל אותו. בהנשמה מפנה לפה עד שנוכח כי הוא גרוע.

הוראה לקב"ט

בדקן שירותי הבטחון את טל דיוויד פרוטר, מצאן כי מצה"ל בגלל ליקוי נפשי אר

לקחי פרשת יוהניסבורג

מאת דניאל בלך

בקונסוליה הכללית, שלא לעורר כל חשד.

בביקורי ביוהניסבורג נודמנתי בביתו של הקונסול הכללי, אריה בוסתן למסבת קוקטיל שנערכה עם חילופי האחראים לבטחון, כא" שר גיורא רביב ז"ל נכנס לתפ" קידר. הכרתי אותו או מקרוב כי שיחה די ממושכת, אם כי פגשתי אותו מספר פעמים קודם לכן ב" אורח חטוף, שכן הוא גר בירושלם ולקידו הבטחוני שליחות חשובה רועש מצויין של בחור מעולה, בן קיבוץ ויוצא צבא. הרואה ב" ודאי אותו לאחרונה בנמל הת" עופה ע"ש יאן סמאטס ליד יוה" ניסבורג, כאשר הגיע לביקור שם יו"ר הנהלת הסוכנות פנחס ספיר, יחד עמו היו אנשי חבר" רת. אל"ע"ל, שאחד מהם היה גם הוא בן בני הערובה בקונסוליה הכללית. בשעת כתיבת שורות אלה אין בידי פרטים כ"י צד נהרג גיורא רביב ז"ל. אין ספק שמוותו ישרה אבל כבד בין כל חבריו, מכריו ומקוריו.

פרשת בני הערובה ביוהניס- בורג תחייב אותנו להפיק לקחים בכמה מישורים. ראשית, אין אנו צריכים להסיק, כרפלקס אוטומטי, שכל מה שמתרחש באיזושהו מקום בעולם הוא תוצאה של יד המ" הכללים. אנו צריכים להיות זהירים בתגובותינו, ולבחון כל מידע ב" קפדנות ובחירות בטרם נגיב. לא היה שום הכרח בנוסח דבריו של ראש הממשלה בפתיחת יריד ה" ספרים בירושלים (אגב, מן הראוי שראש הממשלה יצמצם את סופ" עותיו הציבוריות המרובות מדי, וברכת הממשלה ליריד ספרים יכול לבסור שר החינוך והתר" בות או שר המסחר והתעשייה, ואין צורך להטריח את ראש ה" ממשלה לכל אירוע כזה). ברור, כי אם ראש ממשלה נואם בערב מתוך, הוא חייב להתייחס לפר" שה, אך אם אין מנוס, מוטב לפ" טור את הנושא בכמה מילים ב" טסח, ליבנו עם בני הערובה ותקוותנו כי הפרשה חסתיים ב" לים", מבלי להתחייב בהצהרות חריפות כנגד המחבלים, בשעה שטרם ברורה התמונה המדוייקת. ומי לנו ערב, כי אין זו התקפת טורר על רקע דרום אפריקני פנימי או ששליחי קבוצת בדר" מיינוף רוצים שישאל תלחץ על מערב גרמניה, או סתם אנארי כיסט או קבוצת אנארכיסטים מטר" רפים? קל כמובן, להיות חכ" מים לאחר מעשה, אך טוב שני פיק לקחים בעתיד ונהיה זהירים בהתבטאויות פומביות.

דרושים חשבון נפש על פזיזות בהצהרות ובדיקת סדרי קבלת אנשי-בטחון

הסברים צולעים

תוצאות החקירה בפרשת השתוללותו של איש הבטחון בקונסוליה הישראלית ביוהניסבורג אינן מרניעות ביותר, אם קבלתו לתפקידו היתה בהתאם לכללים, והמינוי נבדק ואושר מחדש, משמע ש" הכללים והבדיקות לקויים מיסודם.

אם המסקנה היחידה העולה מן החקירה היא, שאיש אינו אשם אויש לא יכול לחזות מראש את הדממה העתידה להתחולל, דומה שאין היא מתיישבת עם העובדה שהאיש שמדובר בו שוחרר מן השרות בצה"ל בשל הפרעות נפשיות. אפילו היו הפרעות קלות, אין זה מעשה שגורתי ומוכן מאליו לקבל אדם כזה לעבודה בטחונית אחראית, לתת לו נשק, ולהפקיד בידיו את חייהם ואת בטחונם של עובדי נציגות ישראלית בחו"ל. מכתב ההמלצה החם של קיבוץ יפעת ודברי השבח של מעבידו בתל אביב אינם שקוי לים כנגד קביעתו של רופא-נפש שהאיש סובל מהפרעות נפשיות וכנגד הגילוי שהוא שיקר והעלים את שני ביקוריו בישראל. הדברים שנמסרו אתמול בעקבות הקירתו של אלוף (מיל.) רחבעם זאבי אין כ"כ כ"י לאפשר את סגירתו של התוק בלא מסקנות נוספות. הנהגים של קבלת עובדים מקומיים בנציגויות ישראל בחו"ל עשויים רבייה, ומכתבים מנומסים של מעבידים לשעבר והמלצות של ציירים מקומיים מסוי רום אינם יכולים לבוא במקום חקירה יסודית בעברו של אדם המבקש לעבוד בתפ" קיד בטחוני רגיש.

אולם מעבר לשלונות המדי- נאים והעונאים יש לבחון את שאלת סדרי הבטחון. ככל הוראה, אין מקום להרגשה סדרי בטחון לקויים היו בקונסוליה הכללית ב" יוהניסבורג. בסופו של דבר אי אפשר לדרוש משרותי הבטחון ל" קחת בחשבון כל משוגע אפשרי, כשם שאי אפשר למנוע מראש מ" מטורף מוכה, אמוק לפתוח ביריות בככר דיונוף במוצא שבת. אך למ, כפי שנתברר אתמול לא היה זה פרץ טירוף מקרי, אלא מדובר באדם שהיה ידוע כי הוא סובל מליקויים נפשיים, כי ניסה להתי אבד וכי פוסד מצה"ל. מסיבות אלה, למרות הקושי למצוא עובדי בטחון בחו"ל, והצורך להעסיק גם יהודים מקומיים, יש לדרוש מש" זה והירות ובדיקה קפדנית יותר. כמובן, אין שום דרך למנוע לח" לוסין כל סכנה שהיא, אבל קיים הרושם שבמקרה זה לא נעשה ה" כל, ויש לחקור היטב האם היתה מחלה, היכן וכיצד. בהזדמנות זאת יש לבדוק האם אין ליקוי עיר" גות ושאלנות בטחונים במדינה כ" דרום אפריקה, מתוך "קונצפציה" ששם זה לא יכול לקרות. בבטי חון חיי אנשינו אסור לסמוך על המל, ואין לתקן ליקויים ר" לאחר שעלה הדבר בחיי שני אנשים ובסיכונם של רבים אחרים.

זיוה ידיב

אמין כמו אידי

רבותי, אנחנו מודיעים לכם - אין אשמים בפרשת יוהניסבורג! פרוטר הוא פסיכי, ואין מערכת הבטחון שלנו אשמה בכך שפרוטר הוא פסיכי. זה עסקי הפרטי של פרוטר.

אתם שואלים מדוע העסקנו ב" תפקיד כה עדין אדם שהוא פסיכי? ובכן, לא ידענו בתחילה שהוא פסיכי, ולמה לא ידענו זאת? פשוט מאוד: הוא שיקר לנו, והעלים מ" איתנו את ביקוריו בישראל ושיח" רורו מצה"ל. ולמה המשכנו להע" סיק אותו בתפקידו בטחון גם אחרי שנדע לנו שהוא שיקר? גם זה פשוט מאוד: כי הוא לא שיקר לנו בכוונה תחילה, הוא שיקר כי הוא פסיכי, והוא לא ידע שהוא פסיכי.

ולמה המשכנו להעסיק אותו גם לאחר שנודע לנו שהוא משוגע ו" ששוחרר עקב כך מצה"ל? פשוט מאוד: אז מה אם הוא שוחרר מ" צה"ל? בסך-הכל, רבותי, הוא היה משוגע לבטחון, אבל מי מאיתנו לא משוגע לבטחון היום? זהו רק נקודה לזכות.

אנחנו חוזרים ואומרים: אף אחד לא אשם בפרשת יוהניסבורג! כי פרוטר, למעשה, לא היה משוגע. הוא היה רק קוקו. הליקוי הנפשי שלו היה קל שבקלים לפי כל חזות הדעת של מומחי צה"ל. הוא סבל בסך הכל מפיצול האישיות. הוא היה בסך הכל סכיזופרן.

ולמה העסקנו אדם שסובל מ" פיצול האישיות?

פשוט מאוד: כי אדם מפוצל אינו משוגע לגמרי, רק צד אחד שלו משוגע. רק המחצית המטרפת היא משוגעת. לעומת זאת, מחציתו הנורמאלית היא - בסדר.

בקיצור, פרשת יוהניסבורג ה" כיתה שדיוויד פרוטר הוא בעל כושר ביצוע ותכונות מעולות. פיקד חות, תושיה וידע בטחוני רב. הש" תלשתו על הקונסוליה היא ה" כחה ניצחת שהוא צלול ו" שפוי בדעתו. כך שאין להאשים אף אחד בפרשת יוהניסבורג. פרו" טר היה בסך הכל בחור מסור, אך מר כבידו ואמין". כמו אידי אמין.

אלוף זאבי מתח ביקורת על הש.ב. - על אופן קבלת פרוטר

פה בדיון-וחשבון שלו על מח-
זל זה של הש.ב.

מר זאבי המליץ גם בדיון-
וחשבון שלו לחקור את פקיד
הבטחון בקונסוליה, אשר קיבל
את דוד פרוטר לעבודה.

כן נודע, שמר זאבי ביקש
מראש הממשלה לתקן בפומבי
את הטעות שאירעה, בענין
מירסום סעיף השיחרור מצה"ל
של דוד פרוטר, אחר שהתברר,
שהפסולים לשירות לפי סעיף
זה אינם פסולים זמנית, אלא
שאינם כשרים בכלל מכל שני-
רות ציבורי או בטחוני.

שאלתה בענין זה הוגשה
לראש הממשלה בכנסת, אולם
עד כה ראש הממשלה עדיין
לא נתפנה להשיב עליה.

חקירת אופיו ועברו של דוד
פרוטר.

אלוף זאבי כתב בדיון-וחשבון
בין שלו, כי שירות הבטחון
הכללי לא טרח לבקש מבטחון
שדה את מימצאיו בקשר עם
דוד פרוטר מימי שירותו ב-
צה"ל, אחר שנתגלה, כי הוא
שיקר והעלים את שהותו ב-
ישראל מהמונים עליו בקונ-
סוליה הישראלית ביוהאניס-
בורג.

ביקורת זו של האלוף זאבי
לא הובאה לידיעת הציבור, ו-
משום כך יצא כאילו הוא מח-

דעינו, מתח ביקורת בדיון-
וחשבון שלו על מקרה יו-
האניסבורג על שירות הבטח-
חון הכללי, על ליקויים ב-

שירות "מעריב"
אלוף רחבעם זאבי, יועץ
לראש הממשלה לעניני מו-

בדרא"פ ממליצים להחליף יועץ הבטחון של רביץ

אמנם מאמין גנרל זאבי באמת וב-
מים, שלא היה כאן שום הונחה
מצידם של שלטונות ישראל, הרי אפשר
שראש הממשלה שלו זקוק ליועץ אחר
בעניני בטחון.
בעל המאמר מתרעם במיוחד על אותו
פרק בדרא"פ של אלוף זאבי, הדן במצב
בריאותו של פרוטר ובשחרורו מצה"ל.
הוא שואל, "כמה שלילי צריך היה דרא"פ
הפסיכיאטר לפני שהישראלים יחסמו
את דרכו של אדם מלחודר למנגנון
הבטחון שלהם?"

הדרא"פ של יועץ ראש הממשלה
ללוחמה בטרור, אלוף (מיל.) רחבעם
זאבי על מימצאיו בקשר לתקופת
הקונסוליה הכללית של ישראל ב-
יוהנסבורג, זכה לביקורת קטלנית ב-
עתוני דרום-אפריקה.
"סטאר", עתון הערב רבי-התפוצה של
יוהנסבורג כתב במאמר מערכת שהת-
פרסם בתגובה לדרא"פ: "אילו עשו של-
טונות ישראל את מלאכתם כראוי, לא
היה דוד פרוטר זוכה להיות מועסק
כשומר ואיש בטחון בקונסוליה... ואם

המריחה הגדולה

כותב שורות אלה, עיתונאי ותיק,
נדרש לפני שנתיים (בקשר לתפקיד
במילואים) למלא טופס של קרוב
לעשרה עמודים בו היה עליו לספר
לא רק את תולדות חייו המפורטים,
אלא גם לנקוב שמות של מכרים בכל
פרק חיים, שיהיו מסוגלים להעיד ש-
אכן אמת דיבר. לא פעם אף קרה ש-
אני עצמי נשאלתי לגבי אמיתות פר-
טים בסופרי חייכם של מכרים וידי-
דים מוותיקי הארץ. הבדיקה הביט-
אני עצמי נשאלתי לגבי אמיתות פר-
טים בסופרי חייכם של מכרים וידי-
דים מוותיקי הארץ. הבדיקה הביט-
מפורטת היתה עד כדי כך שחששתי
פן נוצר מצבור מרכזי של מידע
על אזרחים, המסכן את חופש הפרט.

להערכה תמוהה זו שני צדדים.
עובדתית: אינפורמציה זו פשוט אי-
נה נכונה: פרוטר שוחרר על פי
סעיף 32 שכמוהו כאישור ממלכתי
ל, פסיכי מוסמך". הגיוני: מי שרוצה
לראות במימצא זה של מר זאבי הני-
חיה לעתיד צריך להסיק שאין כל
מניעה לכך שחוקר ורידים בעל אי-
שיות מפוצלת יהיה יום אחד גם
רמטכ"ל - שהרי אחד כזה יכול ל-
קבל תפקיד המחייב מגע עם חומר
סודי ביותר. צריך לקרוא עוד ועוד
את דבריו של מר זאבי כדי להאמין
שהם נאמרו ברצינות.

האם פירושו של דבר שאנו חיים
בארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות
למטרופים? לא בדיוק. בעיני זה גר-
אה יותר כנסיון לטשטש את המחדל
ולזרות חול בעיני הציבור. מה ש-
מתבקש מגילוייו של זאבי היא מסק-
נה אחרת מו שהגיע אליה הוא: מי
שלא ראוי לשרת בצה"ל בגלל סעיף
של ליקוי נפשי, אינו ראוי להיות איש
ביטחון בשגרירות ישראל ושומר ראש
לראשי המדינה, וכל ההתפלספויות
הפסיכולוגיות אינן אלא בדיחה.

דומה שכל ההסברים הללו וניתוח
פיצול אישיותו של פרוטר, באו לי-
הקל על המחדל הגדול באמת: שלא
היה ידוע עברו האמיתי של איש ש-
התקבל לעבודה רגישה, בכלל זה,
פרט שהייתו בישראל. וכשנודעה (ב)
מקרה) לפני שמונה חודשים, עובדה
נעלמה זו, לא ראו שום דבר לא גר-
מלי בטענתו שהסתיר את שהייתו
בישראל בשאלון קבלתו לעבודה
"כדי לבדוק את סדרי הביטחון".
אם היה לרגע הרחוק שני בקשר ל-
משמעות מעשה תמוה זה - שכנעו
את מוסדות הביטחון שלנו מכתבי
המלצה מקיבוץ יפעת ומרכז ה-
ספורט. נשאלת אמנם השאלה איך
קיבוץ יפעת נתן מכתב המלצה חם
כשאחדים מהחברים העידו לאחר
מעשה בטלויזיה כי פרוטר היה
ידוע בתור טיפוס אלים. אך זו שאלה
צדדית כרגע. השאלה העיקרית היא
האם אין שיגרה של בדיקת אמיתות
השאלונים?

מסתבר שלא דוברים ולא יער. אין
מרכו כזה. אך למרות שאין מרכו
מזה, שמו של פרוטר צריך היה להי-
יות מועבר אוטומטית לישראל, לאו-
תם מקומות שיש בהם מידע מרכזי.
קרי: לצה"ל ולמשטרה. אילו דבר
אלמנטרי זה היה נעשה בעוד מועד,
אני רוצה להאמין שפרוטר לא היה
מתקבל לעבודה על אף ההבנה והי-
רגישות שגילה מר זאבי באופן רט-
רואקטיבי לבעיותיו הנפשיות של
פרוטר. כיוון שהדבר לא נעשה כש-
התקבל לעבודה - מדוע לא נעשה
בספטמבר 1974, כשהתגלה שהוא
שיקר? מדוע או לא שאלו את ה-
צבא והמשטרה? מדוע או לא שאלו
את נותני ההמלצה ביפעת ובמרכז
הספורט מה טיבו של ברנש זה, ל-
פחות כפי שעושים לגבי אנשים יותר
מתימנים בארץ?

מר זאבי קבע לא רק קריטריונים
לסוגיה מי הוא חולה נפש ומה מע-
מדו בשירות הציבורי-ביטחוני, אלא
פסק שהכל בעצם היה בסדר. וכאן
את הנקודה המדינית. כי חקירה נעשית
לא רק כדי לקבוע מי היה אחראי,
אלא בעיקר כדי לבדוק איך אפשר
למנוע מקרים דומים בעתיד. ואם מה
שקרה הוא, "בסדר" ולא צריך לשנות
את סדרי הביקורת של קבלת עובדי
ביטחון לעבודה בעתיד צריך להסיק
שתי מסקנות: בעתיד גדול צפוי לא
רק למטרופים אלא גם למחבלים,
ושהטימס לא פס מן הארץ.

מאת יואל מרקוס

מאז הומצאה המלה מריחה עוד לא
היתה כמריחה הזאת כמו מסקנות ה-
קירתו של מר רחבעם זאבי על אי-
רועי יוהנסבורג. זו מריחה תרתי
משמע: גם מבחינת הטייה לגבי
האחריות והמסקנות שיש להסיק מ-
מה שקרה לגבי העתיד, וגם מבחינת
חוסר הרצינות של המימצאים.
אינני יודע אם הפסיכיאטריה היא
תחביבו של מר זאבי, אך ידוע לי
שמעולם לא קיבל דוקטוראט לנככי
הנפש. מכאן שההרצאה שלו על פיי-
צול האישיות של פרוטר, על "דוד
הטוב המשוגע לביטחון" ועל "דוד
הרע האגרסיבי" נשמעה יותר כמע-
רון של שייקה אופיר על המאקרובים
של ד"ר טיכו, מאשר כמימצאים של
דרא"פ ממלכתי רציני.

למרות שעתה לפחות כל אדם בר-
דעת מבין שמדובר בחולה נפש, מגי-
לה לנו מר זאבי כי הליקויים הנפ-
שיים של פרוטר אינם מהסוג החמור
הפוסל אותו לעבודה ביטחונית. והי-
ראה, כשנבדק ב-1972 במכון לברי-
אות הנפש בישראל, אחרי שניסה
לשלוט יד בנפשו, לא נמצא שהוא
זקוק לטיפול נפשי. (הכוונה היתה מן
הסתם שאינו זקוק לאישפוז, והרי
זאת רצתה המשטרה לדעת כשהפנתה
אותו לשם). ומכיוון שזו היתה חוות
הדעת, הרי ממילא לא היתה משנה
את דבר העסקתו כאיש ביטחון -
גם אילו נודע הדבר מראש.

ובאמת מה יותר נורמלי ויציב מ-
אדם המנסה לחתוך את ורידיו? מי
מתאים יותר ממנו להיות איש ביט-
חון בשגרירות ישראלית, שיותר מכל
זקוק כל מי שטובד שם בתפקידים
ביטחוניים, לקור רוח ולעצבים חזי-
קים? ומי מתאים יותר ממתחזה ל-
קצין להיות שומר ראש לכל
מנהיגי ישראל שביקרו ביוהנסבורג?
כיוון שכך, כמעט ולא הפתיעה הער-
כתו השניה של מר זאבי כי הסעיף
של ליקוי נפשי לפיו פוטר פרוטר
מצה"ל אינו חמור ומאפשר המשך
העסקתו של אדם אפילו בתפקיד ה-
מחייב מגע עם חומר סודי ביותר.

במשפטם של האחים שהשתלטו על הקונסוליה בדרום-אפריקה „אין מחבלים בקונסוליה זולת אחי שדעתו נטרפה“

מאת נואל הארפורד
סופר „מעריב“ ביוהנסבורג

ראש משטרת הבטחון של דרום-אפריקה, מייג'ר גנרל מייק גלדני-הויס, העיד אתמול במשפט האחים פרוטר. הוא סיפר כי בעיצומו של המצור על הקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג, ב-28 באפריל, אמר לו צ'ארלס פרוטר כי לדעתו אין בקונסוליה מחבלים, „זולת אחי שדעתו נטרפה עליו“.

אז עוד סברה המשטרה כי חבורת מחבלים השתלטה על הקונסוליה. רק מאוחר יותר, כאשר שוחררו בני-ערובה פצועים, נודע למשטרה עד כמה דייק צ'ארלס פרוטר בהגדרת ה-מצב.

גנרל גלדנהויס היה אתמול העד הראשי במשפטם של דיויד פרוטר, בן 26, ואחיו צ'ארלס, בן 21. כתב-האישום שהוגש נגדם מונה 67 סעיף פים, בכללם רצח, הטיפה, תקיפה מתוך כוונה לרצוח ועוד. דיויד הודה בכל סעיפי האישום, זולת סעיף ה-רצח. אך הוא הודה בהריגה, כלומר באהריות להריגה של סגן הקונסול הישראלי גיורא רביב, שהיה ממונה על הבטחון בקונסוליה. התביעה סירב בה לשנות את סעיף האישום מרצח להריגה.

צ'ארלס כפר בכל סעיפי האישום. הורי האחים נמצאו באולם בית הדין האישום ועקבו אחרי בניהם בעלותם של דוכן הנאשמים, מלווים בשלושה שוטרים.

קריאת טלפון מהשגריר

גנרל גלדנהויס העיד כי ב-28 באפריל, בשעה 12.30 אחר הצהריים לפי שעון דרום-אפריקה, קיבל קריאה טל-פונית משגריר ישראל בקייפטאון, ש-אמר לו כי משהו אירע בקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג. אנשי משטרת הבטחון חשו למקום ושמועו יריות מי-

משרדי הקונסוליה בקומה החמישית. זמן קצר אחר שהגיע למקום, שמע גנרל גלדנהויס אשה צועקת מחלון אחד המשרדים של הקונסוליה כי מחבלים השתלטו על הבנין והם מסר כנים. באותה עת התערב צ'ארלס פרוטר בקהל ליד הבנין. ד"ר סולי גוטליב, רופא מיוהנס-בורג, התנדב לטפל בפצועים במשרדי הקונסוליה. בצאתו מן הבנין דיווח למשטרה כי על המשרדים השתלטו ששה מחבלים וכי שמע כי לאחד מהם קוראים „המנהיג“.

למקום הגיע השגריר הישראלי, יצחק אונה, ויחד עם גנרל הנדריק ואונדברג, ראש הלשכה לבטחון ה-מדינה, הוא שוחח במכשיר קשר עם „המחבלים“. בשיחה זו נתקבלה תביעה שמסוק ובו 27 מושבים ינחת על גג תנות כל-בו סמוכה. מצוייד ב-27 מקלעים ומספר כזה של הלוקיי-רופ-אים, עוד נאמר בתביעה כי מטוס „אל על“ חייב להיות נכון להטיס את המחבלים ואת בני-הערובה לישראל.

מכך הסיקה המשטרה מסקנה כי בכונות המחבלים למנוע ממנה כל אפשרות להבחין בינם לבין בני-העורר בה, שכן כולם ילבשו חלוקי-רופאים וידמו זה לזה.

הולך בני ערובה

גנרל גלדנהויס העיד כי שוחח עם צ'ארלס וביקש ממנו ג'וסט לגלות כמה אנשים נמצאים בקונסוליה. תשובת צ'ארלס היתה: „אינני חושב שיש שם אנשים, אני חושב שזה רק אחי שדעתו נטרפה עליו“.

ב-29 באפריל, 5 דקות אחר הצות, יצא דיויד פרוטר מן הבנין כשהוא מוליך לפניו שלושה בני-ערובה. הוא היה חמוש בתת-מקלע „עוזי“ והי מחסניות הכילו 42 כדורים. תחילה אמר דיויד פרוטר כי הוא עייף מכדי לשוחח, אך כאשר שאל

אותו השגריר אונה, מדוע ירה ברביב, השיב דיויד: „הוא שלף אקדה ל-עומתי, נאבקנו ויריתי בו באקדה ש-ההוק בידו“.

הגנרל מסר עוד כי באותו לילה נעצר צ'ארלס פרוטר לחקירה. בחקירתו הנגדית העיד גנרל גלדני-הויס כי צ'ארלס הוא שהכניס את שופשר יהיה לקיים מגע עם מי ש-השתלט על הבנין.

מומחה משטרה ל-לכלי-ידיה הפריך את גירסת דיויד פרוטר בענין מותו של רביב ושהתנחל כב-כול מאבק בין רביב לבין הנאשם. העד אמר כי מ-בדיקת גנבי הכדורים בבגדיו של רביב ניתן להסיק כי רביב גורה תחילה בגבו. אחר כך כנראה הס-תובב רביב לאחור, בנסיון להוציא את האקדה מידי תוקפו, אז כנראה נורה פעם שנייה בחזהו, ואחר כך פעם שלישית כשהיה מוטל על ה-רצפה. ירייה שלישית זו נורתה מטוח קרוב ביותר.

פרוטר נראה עצבני

השופר רוברט ריינדרס העיד כי הוא נשלח אל הקונסוליה ב-28 באפריל, בשעה 11.30 לפני הצהריים, כדי לברר תלונה על תגרה במקום. מחוץ למשרדים שבקומה החמישית נתקל בצ'ארלס פרוטר, שנראה לו עצבני ומתוח. צ'ארלס שוחח במכשיר הקשר הפנימי עם משהו בתוך ה-משרד ודיווח לו כי שוטר הגיע ל-מקום.

האלמוני שדיבר מתוך המשרד אמר כי חטפו ארנק מידי אשה, אך כבר אין בדעתה להגיש תלונה רשמית. מאחר שלא איפשרו לו להיכנס ל-משרדי הקונסוליה חזר השוטר ל-תחנת המשטרה שלו והודיע לממונה עליו כי משהו אינו כשורה בקונ-סוליה.

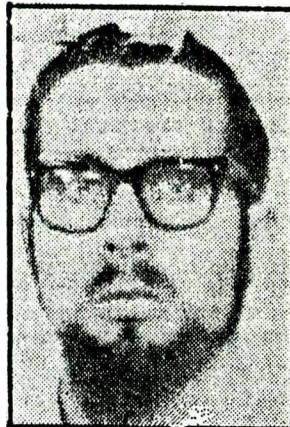
הצהרה בשבועה של דוד פרוטר

„החלטתי לעשות משהו דרמתי כדי שישתפוני בפעולות ממשיות“ טען במשפטו, שביצע התקפה מדומה על בסיס ח"א

של חיל האוויר, התגבר על הי-שומרים ורשם סימנים בגיר לבן על כמה מטוסים. אחר כך הסגיר עצמו למפקד הבסיס. „טיפלו בי ביד קשה, אולם אחרי מספר ימים הכיר הצבא בכך, שאינני טרוריסט או מרגל, סבורני כי חשבו אותי למטורף במקצת“ - הוסיף. הוא סיפר, כי אכן נשלח לבדיקה אצל פסיכיאטרים, ושח-רר מהצבא מטעמי בריאות. הוא שירת גם בצבא הדרום אפריקאי וכאשר שוחרר ממנו, עסק בעבודת משטרתית בלתי רשמית. לא גילה שהיה בישראל? הוא אמר, כי כאשר הוצעה לו עבודה חלקית כשומר בקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג, לא גילה כי ביקר בישראל, ניתנה לו עבו-רה רבה. לרבות הגנה על אישים ישראלים שביקרו במדינה, לרבות שר הבטחון לשעבר משה דיין. בהצהרתו ציין פרוטר, כי הוא לא רק צלף טוב, כי אם גם בעל חגורה שחורה בקרטה.

בות רצח וחיפה. פרוטר כפר ברצח של איש-הבטחון הישראלי גיורא רביב ו-במקום זה הציע להודות בהריגת אדם. אחיו צ'ארלס כפר לכל-67 סעיפי האישום. דוד פרוטר, יהודי בן 26, פתח את הצהרתו בהודאה, כי הרג את רביב, שהיה ממונה על ענייני הבטחון בקונסוליה. 45 אנשים אחי-רים נפצעו מיריות בעת המצור. לא סבל את אימוני החובה פרוטר, שהוא יליד דרום אפ-ריקה, אמר כי נסע לישראל ב-1970 התגייס לצה"ל לאחר שהיה כמה חדשים בקיבוץ. הוא הוסיף, כי לא סבל את תקופת אימוני החובה בת 12 החדשים: „החלטתי לעשות משהו דרמתי ולא מקובל, כדי להמריץ את השלטונות להניח לי להשתתף בפעולות של ממש“. הוא סיפר, כי באחד הלילות עשה את דרכו דרך שדות מוקי-שים, שהקיפו בסיס שמור היטב

יוהנסבורג, (ע"ר). דוד פרוטר, העומד לדין על השתלטותו על הקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג, בי-אפריל השנה, אמר אתמול כי ביצע בזמנו התקפה מי-דומה על בסיס סודי ביותר של חיל האוויר הישראלי.

דוד פרוטר

יוטר, איש בטחון לשעבר ב-זוליה, אמר דבריו בהצהרה ל-גי שבועה בבית המשפט, הדין-אותו על 67 סעיפי אישום, לר-

"זה רק מקרה חרום" - אמר פרוטר לנורית רביב אחרי שרצח את בעלה

הבטחון, בהגיעו למשרדי ה' קונסוליה, ב-28 באפריל. הוא ביקש מדוד לשקול מחדש את מעשיו ונראה לו כי פרוטר נטה לחזור מפעולותיו, אלא שאימת המשרה נמלה עליו. הוא הבטיח לפרוטר, כי ממשלת ישראל תאזן לדרושו. זמן בדרך קצוץ והושבו תוך 20 דקות. התנהגותו של פרוטר הייתה נורמאלית באותה עת. פרן חובר, בנו, בן 15, של קונסול ישראל באותה עת, שואל את אחיו צ'ארלס אם הכל בסדר ברוך? צ'ארלס השיב בחיוב, זה היה לפני ה' יריות.

בשלב מסוים הוא נלקח בני אדר הבטחון, שבו הוחזקו בני הערובה כש'יהם קשורות מ' אחורי. בנם בשרובי נעלים. אחרי היריה הראשונה נצ' טווחי לטעון את המחשבות בשביל דוד. ברגע מסוים הראה לי דוד את גופת רביב. הוא אמר לנו כי נתן למר רביב, דבר מה שירדים אותו, חשבתו כי הבוננה הייתה ל' וויקה.

בחקירה הנגדית אמר פרן, כי 'השכל הישר' הורה לו כיצד לטעון את כלי הנשק. כששאל אם עלה בדעתו להשתתף את הכדורים במצב הנוכחי, השיב כי חשב על כך, אולם דוד תפס אותו בשעה שעשיתי זאת.

היו לרבים

מייג'ר גנרל מייק גלדן, הויו, ראש משרת הבטחון, הודה כי היו בידו המשרה פרטים על ביקורו של פרוטר במשרדו בפרטוריה, אולם סר' טים אלת נשתחו ממנו.

נורית רביב הרגישה כי מ' שהו אינו כשורה, עזבה את המקום וחזרה כעבור שעה. לאחר שהתעקשה, הירשו לה להיכנס לקונסוליה, שם פג' שה את דוד פרוטר, לבוש מ' זו הסוואה צבאיים וחמושו במקלעים ובאקדוחים. שאלתי את דוד פרוטר מה קרה לבעלי. הוא ענה לי: אל תדאגי, זה רק מקרה חרום, זה יסתים תוך שעה". פרוטר ביקש ממנה לעזוב, אך היא סירבה. מאוחר יותר, בתוך השירותים, אמרה לה ג' צור כי פרוטר השתלט על ה' קונסוליה.

שקט לגמרי

נורית רביב אמרה כי דוד פרוטר הרשה לה לעזוב את הקונסוליה. היא הלכה לבית

הוא אמר לרוד: העולם יצחק ממך, איש לא יאמין כי תשומר דם יהודי, אני בטוח שאמך לא תוכל להבי' שיר לחיות אחרי טרגדיה כזו זאת.

רק מקרה חרום

נורית רביב אמרה אתמול בבית המשפט, כי ב-28 באפר' ריל' הסיעה את בעלה לקונ' סוליה הישראלית וחזרה לשם מאוחר יותר עם בתה. צ'ארלס פרוטר עמד בכניסה, למשרדי הקונסוליה, בקומה החמישית, והוא ביקשה ממנו לראות את בעלה. ברגע זה פרצה החוצה ג' שמי צור, אשתו של אחד מפקדיו הקונסוליה, ואמרה כי קרה מקרה חרום ורביב נסע למשרדה.

מאת נואל הארפורד, סופר "מעריב" ביוהנסבורג בבית המשפט ביוהנס' בורג ניצב דוד פרוטר פ' ניב אל פנים עם אלמנתו של נורית רביב, שברצויה' תו הוא נאשם, ועם נכרת יורהאנה דו פלווי, אשתו של ארם שגופו שותק לכל ה' חיים מפגיעת כדורים שיר' רח פרוטר.

תופעתה של נורית רביב כמשפטם של דוד וצ'ארלס פרוטר היתה הפתעה.

לדברי אריה בוסתן, שהיה הקונסול הכללי של ישראל ביוהנסבורג כאשר השתלטו האחים פרוטר על הקונסוליה באפריל השנה, דרשו דוד ו' צ'ארלס את שחרורו של ה' ארכיהגמון הילריון קאפוצי.

"פרוטר אמר לי: הכל יהיה בסדר", העידה נורית רביב

אלמנת איש הבטחון הישראלי, שנהרג ב"מיבצע הדמים" בקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג, הופיעה אתמול על דוכן העדים □, "פרוטר אמר כי מרתת מיבצעו - שחרור קאפוצי מהכלא"

לא אסכול האשמות כאלו כלפי".

מסרת פרוטר

אריה בוסתן, שהיה קונ' סול כללי של ישראל ביו' הסנסבורג בימי המצור על הקונסוליה, תיאר "פרוט' רוט כיצד הפציר בדוד פרוטר למנוע שפיכות דמים. הוא הזכיר לפרוטר כי הוא יהודי וכי חובתו למנוע שפיכה ביהודים.

הקונסול בוסתן, שהיה אחד מכילי הערובה בתק' רית, אמר גם בעדותו את' מל, כי שאל את דוד פרו' טר, "מה הוא מקווה לה שגי בפעולה שלך". פרוטר אמר לו, כי השתלט על ה' קונסוליה משום שרצה, כי הכומר קאפוצי יושרר מ' הכלא.

דוד פרוטר הודה בהריגת אדם בעת השתלטותו על הקונסוליה הכללית ביוהנס' בורג. אולם התביעה דוחה הודאה זו ודורשת לשטוף אתו באשמת רצח, ולא הריגה. אם ימצא אשם ב' רצח, הוא יהיה צמוי לעז' נש מות. דוד פרוטר הודה ב-66 סעימי אישום, ורק בסעיף הרצח לא הודה ר' הוא טוען להריגה אחיו צ'ארלס כמר בכל 67 סעימי פי האישום נגדו.

נורית רביב

דוד פרוטר, סיפרה נורית רביב, כי לראשונה נפגשה עם דוד פרוטר כאשר היא ובעלה הגיעו לדרום אפרי' קה ב-1974. היא אמרה, כי קשריה עם פרוטר היו "נורמליים לחלוטין".

להלן מסרה, כי דוד פרוטר עזר לה ולבעלה ר' בקר פעמים בכיתום, כצ' ליתויות ובענינים רשמיים של הקונסוליה.

כאשר טען עו"ד ויינש' טוק שנורית רביב נהגה ל' הכין קפה לדוד פרוטר, וכי היא, היתה יודיה שלו, התנגד החובע, לסוג כזה של שאלות.

הסניגור התרעם, פנה ל' צוות התביעה, והכריז: אל תאמרו שאני מנסה חכסיים מסוג בלתי הוגן.

מאת טכנויות הידיעות ביוהנסבורג

אלמנתו של איש'יה' כשהון גיורא רביב, העי' את אתמול בבית המשפט פט ביוהנסבורג על קשרי הידיעות בינה לבין דוד פרוטר, הצעיר היהודי ה' עיגור הדון באשמת רצח כלה באפריקה, כקוני סוליה הישראלית ביו' הסנסבורג.

האלמנה, נורית רביב שהייתה בהריון בעת המ' צור על הקונסוליה, נקראה בכפתיל לעזות, על ידי ה' תביעה והיא הגיעה ל' הסנסבורג מישראל, שלשום אחרי הצהרונים, החילה סכ' רו, כי עצורה. אי'ה נחוצה ואינה יכולה לחרום פרטים נוספים להברחת כה שחתי' רחש בקונסוליה.

היא התרגמה

דוד פרוטר, בן 26, ואחיו צ'ארלס, בן 21, נראו של' וויס לגמרי והאח הבכור לא התרגש ולא הגיב בשום צורה, גם כשאחד העדים - שוהטשע לפני נורית רביב - סיטר שדוד פרוטר הש' תלם על הקונסוליה ביוהנס' בורג. כדי להבטיח את שחרורו מכלא בישראל של הבישוף הילריון קאפוצי המרצה מאסר של 12 שנה על הברחת נשק.

נורית רביב דיברה עכ' רית ודבריה תורגמו לאנג' לית. היא אמרה, כי בעי' צומנו של המצור איסר' לה דוד פרוטר להיכנס ל' קונסוליה. שאלתי את דוד מה אינו כשורה וכה אירע לבעלי. הוא השיב לי: אל תדאגי, הכל יהיה בסדר, זה רק מצב חירום. זה יס' לחזור תוך שעה".

לאחר מכן הוא ליווה אר' תה אל הבית והיא עז' בה את בית הקונסוליה. רק כעבור מספר שעות נמ' סר לה על מות בעלה גי' רא.

"קשר נורמלי"

בחקירה הנגדית של עו"ד ל' ויינשטוק, סניגורו של עו"ד

מאת טכנויות הידיעות ביוהנסבורג

אלמנתו של איש'יה' כשהון גיורא רביב, העי' את אתמול בבית המשפט פט ביוהנסבורג על קשרי הידיעות בינה לבין דוד פרוטר, הצעיר היהודי ה' עיגור הדון באשמת רצח כלה באפריקה, כקוני סוליה הישראלית ביו' הסנסבורג.

להלן מסרה כי פרוטר עזר לה ולבעלה, וביקר פעמים בכיתום בשליחות רשמית של הקונסוליה כאשר עו"ד ויינשטוק טען, כי נורית רביב הכינה קפה לדוד פרוטר והיתה ידידה שלו. קם החובע והתנגד לשאלה. הסניגור פנה או לצוות התביעה ואמר: "אל תגידו לי שאני מנסה תכ' סיסים כלשהם: אני מתנגד לכך". אריה בוסתן, שהיה קונסול כל' לי ישראלי בימי המצור, תיאר בפרוטרוטו איך הפציר בפרוטר, שהינו יהודי, למנוע שפיכות דמים כלשהי.

בוסתן, שהיה אחד מבני העי' רובה בחקירת, גם אמר, כי שאל את פרוטר מה הוא מקווה לה' פיק מפעולתו זו.

פרוטר אמר לו, כי השתלט על הקונסוליה משום שרצה, כי ה' הכומר ישוחרר. לא נמסרו פרטים נוספים אודות הכומר בבית ה' משפט.

דוד פרוטר הודה בהריגת אדם, אולם התביעה דחתה זאת ודר' רשת לשטוף אותו באשמת רצח. הוא אודה ב-66 סעימי האישום האחרים. אחיו צ'ארלס כמר בכל 67 הסעיפים.

המשפט ימשך מהד.

אלמנת רביב העידה במשפטו של פרוטר

יוהנסבורג (ער'). - ולמנתו של איש הבטחון גיורא רביב, שהגיעה אתי מול במיוחד מישראל, התי' דה היום בבית המשפט על קשרי הידיעות בינה לבין דוד פרוטר, הצעיר היהודי ה' הנומר. כאן לדון באשמות רצח בעלה באפריל בקוני סוליה הישראלית ביוהנס' בורג.

עד אחר אמר בבית המשפט העליון, כי דוד פרוטר השתלט על הקונסוליה כדי להבטיח את שחרורו מכלא ישראלי של הכור' מר קאפוצי, המרצה עתה 12 שנות מאסר. על הברחת נשק.

דוד פרוטר בן 26 ואחיו צ'ארלס בן 21, מואשמים ב-67 סעימי אישום בקשר עם המצור על הקונסוליה במהלכו נהרג גיורא רביב ונמצעו 45 איש: אלמנתו של רביב, נורית, שהייתה בהריון בשעת המצור, נקראה במפתיע כעדת התביעה.

היא תיארה בעברית איך דוד פרוטר איסר' לה להיכנס ל' קונסוליה בעיצומי של המצור, שאלתי את דוד פרוטר מה אינו כשורה ומה אירע לבעלי. אמ' רה, "הוא השיב: אל תדאגי, זהו רק מצב חירום, זה יסתים תוך שעה".

הגב' רביב עזבה את הקונסוליה ועל מות בעלה נמסר לה רק מספר שעות לאחר ככן.

בוסתן, שהיה אחד מבני העי' רובה בחקירת, גם אמר, כי שאל את פרוטר מה הוא מקווה לה' פיק מפעולתו זו.

פרוטר אמר לו, כי השתלט על הקונסוליה משום שרצה, כי ה' הכומר ישוחרר. לא נמסרו פרטים נוספים אודות הכומר בבית ה' משפט.

דוד פרוטר הודה בהריגת אדם, אולם התביעה דחתה זאת ודר' רשת לשטוף אותו באשמת רצח. הוא אודה ב-66 סעימי האישום האחרים. אחיו צ'ארלס כמר בכל 67 הסעיפים.

המשפט ימשך מהד.

נפתח משפט תוקף הקונסוליה ביוהנסבורג

דוד פרוטר מודה באחריות למותו של קצין הבטחון רביב

2 כדורים נוספים נשלפו מגופתו של רביב ז"ל ע"י פטלוג דרום-אפריקאי שטס במיוחד לישראל

כנשק אוטומטי לעבר הרחוב, חוסיף התובע ואמר, אילץ כמה מבני הערובה לקרוא לעבר המשטרה, כי טרוריסטים רבים מצויים בכנין. לחי זק בכך את נסיונו הוא להרוג ליד שולל את המשטרה. בעת חילוסי היריות שגרם פרוטר נסעו 45 בני אדם, לדברי התובע ידע האח הצעיר כל העת מה עושה אחיו הבכור ושיתף עצמו במעשיו.

בדיון קודם שהיה במאי נטל דיויד פרוטר את כל הי אשמה על עצמו והכריז כי אחיו היה שותף בלתי מודע למעשיו, הוא אמר שציארלס היה במקום, במקרה וכתוצאה מן המניפולציות שלי, דיי ויד פרוטר אישר את נכונות דבריו אלה גם בתחילת הי משפט.

הפרופסור יהושע טאליארד, המאחזק הממלכתי הראשי ביוהנסבורג העיד, כי את מותו של רביב גרם קליע שחדר ללבו וריאתו השמאלית, ועוד מסר, כי טס לישראל ובדק את גופתו של רביב שהוצאה לשם כך מקברה. בכדיקה זו מצא עוד שני קליעים בגופה.

עדות זו חשובה לשאלה הי מרכזית במשפט והיא האם רצח פרוטר את רביב בדם קר או שבאמת היה הרצח תוצאה של מאבק.

סוחרי נשק ביוהנסבורג העידו על מכירת מגוון של כלי נשק ותחמושת לשני הי אחים החל בסוף 1974. בי מחלף הדיונים לא הפגין דיי ויד פרוטר התרגשות. לעתים לעביר הודעות קצרות בכתב לסניגוריו, הוא עדיין מרכיב משקפיים אך גילת את זקנו. ציארלס ישב על ידו על סף של הנאשמים חבוש כיפה. הכיפטי יימשך היום.

תחמושת ואבורים אחרים כי סברואר שנה זו. לדבריו הת לית פרוטר לוכות בפרסום וי היה בטוח כי הוא מומחה לי ענייני בטחון. התובע האשים את ציארלס, כי סיעה לאחיו בהשגחה על מבצע ההשתלטות בקונסוליה. השניים הודיעו למשטרה כי טרוריסטים זרים השתלטו על הקונסוליה וכי הם מאיימים על חייהם של נשים וילדים. אחרי שירה דיויד פרוטר

העלוי שנשפט מכתפו של הי חוסיף. פרוטר אינו זוכר ככהי רות מה שאירע באותו יום, אמר הפרקליט, אך הוא סבור, כי ירה לעבר הפרקליט אמר עוה, כי הסע שנגרם מיריות זו לא גרם את מותו של רביב. התובע, מר ריס, אמר כי פתיחת המשפט, כי שני הי אחים החלו אוספים כלי נשק

שנשא ואת האקדה מסוג קולט שהיה. מר ויינשטוק חוסיף ואמר, כי פרוטר חקף את רביב וי ניסה לגבור עליו ולפרוק את נשקו במהלומות קארטה. כי עת המאבק נכפפה ידו הי ימנית של רביב ואקדה היה מכוון כלפי עצמו, נפלטו שתי יריות ושני הגברים צנחו על הרצפה. פרוטר חטף את אקי דחו של רביב שנשטט מידיו וראה את רביב מתגלגל לעבר

מאת נואל הארפורד סופר, "מעריב" ביוהנסבורג דיויד פרוטר, שהיה איש הבטחון של הקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג ואיש השתלט עליה, לפני כחצי שנה, נאבק בממונה עליו, קצין הבטחון של הקונסוליה יו גיורא רביב כדי להוציא מיריו את אקדה. ואחיי ריה ברביב כשזה התגלגל על הרצפה בניסיון לתפוס התימקע עווי שנשטט מ- כתפו של פרוטר. אחרי כן אילץ פרוטר כמה מבני הי ערובה בקונסוליה לחול לי נפתו של רביב ולהתכונן בה כדי להטיל מורא בלי כם ולשכנע אותם בהומרת נוצלם.

עובדות אלו הושמעו בתהי חת משפטם של דיויד פרוטר, בן 26 ואחיו ציארלס, בן 31, שסייע ביד בתפיסת הקוני סוליה.

דיויד פרוטר הודה באחריות למותו של רביב אולם התביעה דחתה הודאה זו ונאשימה אותו ברצח.

כתב האישום כולל 18 סעיפי חטיפה, 45 סעיפים על תקיפה בכונה לרצוח ו-3 סעיפים של עבירות על חוקי הנשק ותחמושת של דרום אפריקה. אחיו, ציארלס, לא הודה בשום סעיף מסיפיל האשמה הרוחים של שני האחים ישבו באולם בית המשפט וי התכוננו כל הזמן בכנייה האחים בירכו זה את זה כי חמימות כשנפגשו בתחילת הי משפט.

פרקליטו של דיויד פרוי, מר ויינשטוק הודיע, כי מרצה מודה באחריות למותו של רביב. וכי תוכי ניתו היה לתפוס את כל עובדי הקונסוליה ובכללם רביב כדי להוכיח כי סיי דרוי הבטחון שם אינם יעילים.

פרוטר חדר לקונסוליה בי יום ראשון בלילה וביום בי 28 באפריל, בבוקר אילץ את כל הבאים למקום להיכנס לחדר הבטחון. מדברי הפרקי לית יוצא, שכאשר הגיע רביב לקונסוליה ציווה גם עליו פרוטר להיכנס לאותו חדר. רביב סירב להישמע לו, עלף את אקדה והורה לפרוטר למי נקר לו את התת-בקלע עווי

יום א' 26.10.75 - כ"א בחשוון תשל"ו

התביעה ביוהנסבורג - רצח רביב היה מתוכנן

מאת נואל הארפורד, סופר, "מעריב" ביוהנסבורג האפשרות שגיורא רביב, קצין הבטחון בקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג שנרצח ב-28 באפריל השנה, הצליח להרוץ על חק אקדה במאבקו עם דוד פרוטר אינה סבירה - אמר אתמול קצין המשטרה דרום-אפריקאי בעדותו לפני בית המשפט ביוהנסבורג. הקצין, סגן ויסר אמר, כי ערך ניסויים באקדה הורסה של רביב. לדבריו הראה לו דוד פרוטר לאיזה כיוון נטה הי אקדה, כאשר נורה ממנו הכדור. דבריו של סגן ויסר נאמרו, לאחר שפרקליטו של פרוטר, מר ויינשטוק, אמר, כי פרוטר יטען בעדותו שבעת המאבק היה האקדה מכוון לעבר רביב, כאשר נורו שתי יריות. האחים דוד וציארלס פרוטר, מואשמים ברצח גיורא רביב, כאשר השתלטו על הקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג בתחילת אפריל השנה. בנוסף לכך הם מואשמים ב-18 סעיפי חטיפה וב-45 סעיפים של תקיפה עם כותה לרצח. דוד הודה בכל הי האשמות חוץ מאשמת הרצח אילו ציארלס לא הודה בכל אשמה.

אתה אייץ אבל עלול להיות קדוש משונה

אמר פרוטר לרופא שטיפל בנפגעי הקונסוליה

סיר את גרבו וכשנכנס עמד מולו דיויד פרוטר, כשהת מקלע בידו.

שמע הד"ר ק. גוטליב, מסוי דיויד פרוטר, העומד לדין על רצח קצין הבטחון הי ישראלי, גיורא רביב.

הד"ר גוטליב אמר, כי הוא התנדב להגיש עזרה רפואית למפצועים שבתוך הקונסוליה וי פרוטר התיר את כניסתו לכני יו רק לאחר נסיונו השלישי של הרופא להיכנס.

בהיותו בחוץ, שמע הד"ר גוטליב יריות וצלחות והבין כי כחור בנין הקונסוליה נהר גים ונפצעים בני הערובה, הוא חש לרחוב וביקש מראש מש"טרת הבטחון הדרום-אפריקנית לפעול למצום. הוא שב לי קונסוליה לבקשת המשטרה. מישוה מבפנים פקד עליו להי

מאת נואל הארפורד סופר, "מעריב" ביוהנסבורג "אתה אדם אמיתי, אולם אתה עלול עוד להיות קדוש משונה" - דבריו אלה

בדיון קודם שהיה במאי נטל דיויד פרוטר את כל הי אשמה על עצמו והכריז כי אחיו היה שותף בלתי מודע למעשיו, הוא אמר שציארלס היה במקום, במקרה וכתוצאה מן המניפולציות שלי, דיי ויד פרוטר אישר את נכונות דבריו אלה גם בתחילת הי משפט.

פרוטר התאמן בירי במשטרת דרא"פ

יוהאנסבורג (ע"ר). — דוד פרוטר, שהואשם ברצח בעת השתלטותו על הקוני סוליה הישראלית ביוהאנסבורג באפריל, התאמן בירי במשטרה של המשטרה על כך נמסר אתמול לבית המשפט העליון.

פרוטר בן ה-26 ואחיו צ'ארלס בן ה-21 הועמדו למשפט לאחר שבתקרית נהרג אדם אחד ו-45 אנשים נפצעו.

דוד פרוטר הודה בהריגה, אך המדינה סירבה לקבל את ההודאה והיא מאשימה אותו ברצח. מבין 67 סעיפי האישום הודה דוד פרוטר ב-66 וכסר רק בסעיף הרצח. אחיו צ'ארלס כפר בכל סעיפי האישום.

ביום השני של המשפט העיד קצין משטרה בכיר, כי דוד פרוטר ביקר במטווח של משטרת יוהאנסבורג זמן מועט לפני הריגת בקונסוליה. פרוטר בא למטווח בשבת אחר הצהריים ורציג בפני האחראי מסמך ויהיו של הקונסוליה הישראלית.

פרוטר הורשה לנסות את יכו"ל הקליעה שלו והיא הפעיל אקדה ברטה 22 ואקדה בעל קלי"ר.

בר גדול יותר. קצין המשטרה העיד, כי רמת הירי שלו היתה בינונית.

בפקודת שופט ביוהנסבורג

דוד פרוטר אושפז לבדיקה פסיכיאטרית

מגמות פסיכופאטיות. פרוטר בן ה-26 השתלט בזמנו על הקונסוליה הישראלית ביוהאנסבורג. בבית המשפט סיפר פרקליטו של פרוטר, כי שולחו ניסה להתאבד ארבע פעמים בכלאו בפרטוריה.

ביקר ב-8 בתרספר לפי עדות, שהושמעה בבית המשפט, ביקר פרוטר בשמונה בתי ספר, כולל בית ספר פרטי באנגליה. שממנו ברח כעבור תקופה קצרה. בהיותו בבית ספר בבלמרי סונטיין, איים על בני משפחתו באמרו: „הרגתי ואהרוג שוב“. פעם נתגלה פרוטר ע"י משרת, כשהוא מחזיק גרזן בידו. ב-1967 הוא עמד בראש קבוצה של תלמידים שיצאו לישראל. כאשר הגיע לישראל, נטש את חביו ונסע מקיבוץ לקיבוץ. כאשר נצטוו לחזור לדרום אפריקה, דקר עצמו בבטנו, כדי שלא יוכל לצאת לדרך.

ניסה לפגוע באמו פרוטר התייחס באכזריות לאמו וביקש להטיל עליה טרור. פעם ניסה לדרוס אותה באפנוע ופעם אחרת ניסה לפגוע בה בסכין.

יוהאנסבורג, (א.ס. וע"ר). שופט דרום אפריקאי ציר וזה אתמול לאשפו את דוד פרוטר ל-28 ימי הסתכלות פסיכיאטרית, לאחר שרופא העיד, כי פרוטר הוא בעל

פרוטר הודה ב"הריגת" רביב

רביב, אלא רק את העובדה כי השתמש באקדה בשעה שנאבק עם רביב. אחיו, צ'ארלס, בן ה-21, כפר באשמה לגבי כל סעיפי האישום שהועלו נגד השניים. רצח רביב, שהשתתף במלחמת ששת הימים והיה נשוי ואב לילדים, הוא סעיף האישום הח"מור ביותר מבין 19 סעיפים ה"עלולים להביא את פרוטר לגרי"דום. פרוטר, יהודי דרום-אפריקאי בן 26, חובב כלי נשק, הודה בהריגת אדם, חטיפה וסעיפים אחרים. מיד בהיפתח המשפט ב"בית המשפט העליון ביוהאנסבורג. בחקירה מוקדמת הדגיש דוד, כי הוא לבדו היה אחראי להשי"תלסות על הקונסוליה, וכי לאחיו צ'ארלס לא היה חלק בה.

יוהאנסבורג (עתיים, ע"ץ וע"ר). — דיוויד פרוטר, ה"נאשם ברצח כמותה תחיי"לה של קצין הכטחון הישי"ראלי ג'ורא רביב, בעת שי"השתלט על הקונסוליה הישראלית ביוהאנסבורג לפני כחצי שנה — הודה אתמול בהריגה בלבד. דוד פרוטר הודה בפתיחת ה"משפט, כי הוא אחראי למותו של סגן הקונסול הישראלי ג'ורא רביב, שנהרג מיריות מיד ברא"שית השתלטותו של פרוטר על משרדי הקונסוליה. אולם פרוטר, מאנשי הבטחון של הקונסוליה, אמר, כי אין הוא זוכר את ה"סיבות המדויקות של סכסוכו עם

פרוטר: אלוהים רוצה שאשלם בחיי על רצח ג'ורא רביב

ראי, אך פרוטר הורד בדרגה, משום שלבש מדים של צה"ל ועליהם דרגוני תינו בצבא דרום-אפריקה. ב-1970 — סיפר — טס לישראל, שהה בקיבוץ, ואח"כ שימש מזריק קאראטה בצה"ל. משגדחתה בקשת להצטרף לצגת"ים, החלטתי לעשות מעשה דרמטי וחריג, להניע את השלטונות לקבל אותי לשירות פעיל. תכנית היתה להסתגל לבסיס חיל-אוויר, שבו היו גקוטים אמצעי בטחון חמורים ובהם שדות מוקשים". בלילה, בלי נשק, חציתי את שדות המוקשים, גברתי על כמה שומרים וסימנתי בגיר כמה מטוסים. אחרי זה מסרתי את עצמי לידי המפקד". לדבריו, פסיכיאטר צבאי גור עליו שחרר מהצבא. פרוטר חזר לדרום-אפריקה. בפרוץ מלחמת יום הכיפורים חזר לישראל ורציג הצטרף ליחידה קרבית. אחרי כן שב לדרום-אפריקה. ועוד סיפר, כי נתקבל לעבודה ע"י צין בטחון בקונסוליה הישראלית ב"יוהאנסבורג, אך במסמכי הבקשה לא גילה כי שהה בישראל.

הוא שאשלם בעבור מעשים אלה ב"חיי". בתארו את מאבקו עם רביב, אמר: „לא התכוונתי להרוג אותו, בהשי"תמשו בשוטר דרום-אפריקני, הדגים פרוטר את המאבק, שנסתיים במותו של ג'ורא רביב. פרוטר אמר, כי השתלט על הקונ"סוליה כדי להפגין עד כמה פגומים סדרי הבטחון בה, אך מותו של רביב הביא לשינוי בתכניתו. „אני בא ממשפחה שחיייה לא היו תקינים ואי התאמה שררה ביני לבין משפחתי“, אמר דוד פרוטר לבית המשפט. ביום שהיה פרוטר צריך לשוב ל"דרום-אפריקה מישראל, ביקש מהוריו שימירו לו להאריך את שהותו. אלו סירבו, וכן גם שלטונות ישראל, לכן, „לפני שיצא האוטובוס מגמל התער"פה דקרתי את עצמי שלוש פעמים בכבטי בסכין ציידים". משחלים, יצא מהמדינה ונצטווה שלא לחזור לישראל עד מלאת לו עשרים ואחת שנים. האח"כ סיפר פרוטר, כי הצטרף לצבא דרום-אפריקה, הועלה לדרגת רב טר

מאת: נו"ל הארפורד פוטר „מעריב" ביוהנסבורג מהודעה דרמטית שהשמיע את"מול בכית-המשפט, הודה דוד פרו"טר, שהוא אשם במותו של קצין הכטחון, ג'ורא רביב, וכפציעתם של אחרים, והכריז, כי „רצון האל הוא שאשלם בעבור מעשים נור"אים אלה בחיי". פרוטר בחר להעיד ממקומו, על ספ"סל הנאשמים, ובדבריו נפתחה ההג"נה במשפט. בחירה זו פירושה, כי לא יוכל להיחקר חקירה נגדית. יחד עם זה, הודעה כזאת — משקלה פחות מזה של עדות בשבועה... נורית רביב, אלמנתו של ג'ורא, ועדים אחרים מישראל ישבו גם הם בבית-המשפט, בעת שפרוטר סיפר על תלונותיו בדבר פגמים במערכת הב"ט וזון בקונסוליה. הם התלחשו ביניהם כמה פעמים והיה נראה שהם מופ"יעים מדבריו ואינם מאמינים להם. פרוטר פתח את הודעתו במלים אלה: „אני אשם בהריגתו של רביב. אני אשם בגרימת פציעות וסבל לבני אדם רבים. אני מאמין, כי רצון האל

עד מצטט את דוד פרוטר - במשפט ביוהאנסבורג

"כדי להציל חיי רבים מוצדק מותם של אחדים"

קויים, וכי כדי להציל את חיהם של אנשים רבים, רשעה הצדקה למותם של אחדים".

קצין הבטחון לשעבר בקונ-סוליה, מר יוחאי שקד, סיפר בבית-המשפט, כי דיוויד הת-נהג בצורה מוורח בעת ה-מצור על הקונסוליה. לדעתו התכוון פרוטר לאבד עצמו לדעת כליל המצור.

מר שקד סיפר עוד, כי ידוע לו, שפרוטר קיים יחסים מ-יחודים עם ממשלת דרום אפ-ריקה. הנאשם חייך אתמול מ-דוכן הנאשמים, בעת שבחקי-רה הנגדית נשאל העד אם הוא שמע שצ'ארלס פרוטר כינה את אחיו, "סוכן 162" ו-אילו דיוויד כינה את צ'ארלס "מר יהושע", שהוא שמו ה-שני של צ'ארלס.

הצלת חייהם של רבים א-חיים באמצעות שיפור ה-בטחון בקונסוליה ביוהאנס-בורג, זאת ספק אתמול כ-התחרש משפט האחים פ-רוטר מר שלמה חוכר, ש-היה ממונה על הדרכונים בקונסוליה.

מר חובר, שטס ליוהנסבורג כדי להעיד במשפט, סיפר עוד, כי הוא ניסה לשכנע את דיוויד פרוטר, כי לא היה כל טעם במעשהו וכי לא היה לו כל סיכוי להצליח בכך.

לדעת העד היתה לפר-טר סינה עמוקה כלפי ממשלת ישראל ואף כלפי ממשלת דרום-אפריקה. הוא רצה, להראות לראש ה-ממשלה רבין שדיוויד ה-בטחון בקונסוליה היו ל-

מול ישראל, כי הוא היה מוכן לירות כאנשים חפים מפשע, אם פירושו הדבר

מאת גואל הארפורד סופר, "מטריב" ביוהנסבורג דיוויד פרוטר אמר לקונ-

"פרוטר רצה לחטוף אישיות ישראלית"

הוא אישיות פסיכופטית אך, שלא כאישיות פסיכופטית לא איבד את המגע עם המציאות. לדעתו הוא מסוכן לחברה. ארגולד בייקובסון, שהיה ראש קבוצת הנוער הציוני שיחד עמה ביקר פרוטר ב-ישראל ב-1961, סיפר כיצד מצא את הצעיר לפנות בוקר, לבוש מדי קאראטה וסכין ב-ידיו.

פרוטר מסר לדיו פתק ובי-קש להעבירו לאביו. על הפתק היו כתובות מילים אלה, בדם: "משפחת פרוטר תתאחד מחדש במוות".

עצבו, לזכות בכבוד ובתהילה ולצאת כגיבור". דוקטור פלומס ביסס את עדותו על עשר שעות שיחה עם פרוטר והוא מצא כי פרו-טר בעל אינטליגנציה גבוהה. פרוטר סיפר לפסיכיאטר כי אחרי שהרג את גיורא רביב חשב להפסיק את מבצעו אך החליט, כי אחרי שאירע הדבר שוב אי-אפשר להפסיק.

רופא הנפש סבור כי פרוטר היה מסוגל לשלוט בעצמו ו-יכול היה להפסיק את מבצע תפיסת הקונסוליה בכל עת. הפסיכיאטר סבור כי פרוטר

כאלטרנטיווה להשתלטות על הקונסוליה של ישראל ביוהאנסבורג ברק דוד פרו-טר את האפשרויות לחטוף מטוס, או אישיות ישראלית רמת מעלה, העיד אתמול בבית המשפט פסיכיאטר ש-ברק את פרוטר.

הפסיכיאטר, ד"ר פלומס, רופא בכיר בבית חולים מ-מ"י שלתי לחולי נפש, אמר, כי דוד פרוטר הוא פסיכופט מ-בחינה רפואית אך לא מבחינת החוק הקיים בדרום אפריקה. לדבריו, השתלט פרוטר על הקונסוליה, "לרומם את דמות

דיוויד פרוטר נדון ל-25 שנות מאסר

יוהאנסבורג, (ע"פ). - דיוויד פרוטר נדון אתמול ל-25

שנות מאסר בבית המשפט העליון של טרנסוואל. אחיו צ'ארלס, ש-התביעה האשימה אותו בשיתוף פעולה עם דיוויד בהתקפה על ה-קונסוליה הישראלית ביוהאנס-בורג, שבמהלכה נהרג קצין ה-בטחון הישראלי גיורא רביב, נדון לשנתיים וחצי מאסר.

נשיא בית-המשפט השופט צי-י קבע, כי דיוויד פרוטר ידוע כפסיכופט ולכן אין הוא נושא ב-מלא האחריות למעשיו. עם זאת מצא השופט, שהנסיבות המקילות אינן משחררות את פרוטר מאח-ריות לרצח במתכוון של גיורא רביב.

בית-המשפט מצא, כי בתחילת השתלטותו על הקונסוליה פתח פרוטר ביריות ממקלע מחלון ה-קומה החמישית לעבר הרחוב ה-סואן ובכוון לבניין הסמוך. כת-י צאה מיריות אלה נפצעו 45 אי-ש. אחד הפצועים, ששני רגליו שו-ת קו בעקבות פציעתו, העיד במהלך המשפט כשהוא רתוק לכסא-ג-גליים.

בית-המשפט מצא, כי צ'ארלס פרוטר היה שותף לקשר והשתתף בהשתלטות על 18 בני-ערובה. כ-ן קבע, כי צ'ארלס פרוטר העלים מ-השלטונות את העובדה, שאח-יו השתלט על הקונסוליה. ודיבר על קבוצת טרוריסטים פלשתינאיים או "פאניים המשתייכים ל"צבא ה-אדום".

פרוטר: יריתי כי חשבתי שהביון הישראלי הכניס אותי למלכודת

שוטרי בטחון שהגיעו לקונ-סוליה, באומרם כי "קיבלו תלונה על פעולת טרוריסטים" בקונסוליה, קרא מיד לאחיו צ'ארלס באינטרקום: "תפוס את צור. הוא מרגל. החור אותו הנח". באותו רגע פ-י לח צרור כדורים את קיר חדר הטלסק של הקונסוליה. הוא סיפר, כי היה תחת הרושם, שהמדועין הישראלי הכניס קה ולא בכוחות בטחון י-ש-ראליים.

מאת גואל הארפורד סופר, "מטריב" ביוהנסבורג כתום הודעה מארחתונית שארכה שבע שעות, אמר אתמול דיוויד פרוטר כי בית המשפט ביוהנסבורג, כי נסיונותיו להתאבד ככלא לא היו פעולות של אדם מופרע או פסיכופט, אלא "פעולה מכוונת של אדם ירא אלוהים שהצטרף כ-כנות על שגרם למות ר-לפציעות".

פרוטר, שאמר את דבריו מדוכן הנאשמים ולא תחת שבועה (כך התהובע הכללי לא יכול לחקור אותו חקירה צולבת) המשיך אתמול בתי-אור פעולותיו בתוך הקונסו-ליה הישראלית ביוהנסבורג, ב-28 באפריל השנה, היום ש-בו נרצח גיורא רביב, קצין הבטחון של הקונסוליה, ובו נפצעו 45 עוברים ושבים. הוא סיפר, שכאשר ניסה סגן הקונסול, שמי צור, לב-רוח מתוך משרדי הקונסוליה, לאחר שנשלח לדבר עם שני

הוסרה מפרוטר הצעיר אשמת שותפות ברצח קצין הבטחון

אבל עדיין תלויים נגד צ'ארלס פרוטר 18 סעיפי אישום בחטיפה * המשפט נגד דיויד פרוטר עשוי להסתיים השבוע

בכח הוא מוות, הגם שאין להניח כי עדין נש כזה יוכל על צ'ארלס גם אם תהיה כח אשמתו.

פרקליטו של דיויד, מר לינגטון אמר, כי הוא יטען, שדיויד אשם ברצח שלא בכוונה תחילה — אם השופט יקבע, כי אין הוא נחשב לפסיכופאט, מ' בחינה חוקית.

אם לא יהיו עיכובים ישנם סיכויים כי המשפט יסתיים עוד השבוע.

צריך לדגן עליו בניין הרצח או 45 סעיפי האישום, הנוגעים ליריית ש' נורה מתוך בניין הקונסוליה וסגרו בו עוברים ושבים.

פרקליטו של צ'ארלס, מר אוסטהריון מיהר ללחוץ את ידיהם של צ'ארלס ושל הוריו, שנכחו גם אתמול, כמנהגם כי כל ישיבות בית המשפט.

עם זאת, תלויים עדיין ועומדים נגד צ'ארלס 18 סעיפי אישום בדבר חטיפה, שהעונש המאכזב לאלי הצפוי, למאשם

מאת נואל הארפורד, סופר "מקריב" ביוהנסבורג

דיויד פרוטר הואשם עתה לבדו ברצח קצין הבטחון בקונסוליה הישראלית ביוהנסבורג ב-28 באפריל 1975.

בית המשפט הסיר למעשה מאחיו הצעיר של דיויד, צ'ארלס, את האשמה בשותפות בקשר. בית המשפט הודיע לפרקליטו של צ'ארלס, כי אין הוא

ביהמ"ש ביוהנסבורג יפסוק מחר: דוד פרוטר — רוצח או פסיכופאט

מובלט, לפי רצונו של נשיא המדינה, אם יחליט השופט שהוא אשם ברצח בלא נסיבות מקילות, יהיה עליו לג' זור דין מוות.

דוד פרוטר הודה בחטיפת צוות הקונסוליה, באיום בני שק עליהם במשרדי הקונסוליה ובפציעת 45 עוברים ושבים במטח יריות מתת-מקלע

מאת נואל הארפורד, סופר "מקריב" ביוהנסבורג

בית המשפט ביוהנסבורג כרגע יגזור מחר את דינם של דוד פרוטר ויאחיו צ'ארלס, הנאשמים במאורע רעות ה-28 באפריל בקוניסוליה הישראלית בעיר.

על השופט להכריע אם א-שם דוד פרוטר במוחו של גיורא רביב, סגן הקונסול שהיה אחראי על בטחון הקונסוליה הישראלית. לטענת התביעה, הרגו פרוטר בשלוש יריות.

השופט יכול לקבוע כי דוד פרוטר הוא פסיכופאט, ואז ייאסר לתקופת זמן בלתי

התובע במשפט הנאשמים ברצח גיורא רביב: "דייוויד פרוטר תיכנן רצח הממונה עליו"

גורלם שלישי אפשרי הוא, ש' רביב עמד בדרכו. התובע ניסה לחזק כי רציחת גיורא רביב היתה מ' חושבת מלכתחילה, וטען ש' דייוויד ידע כי רביב הוא איש לוחם שהתנגד בכל כוחו להשתלטות על הקונסוליה. לפי שחזורו של התובע, נר' הה רביב בגבו, ועוד שתי יריות נורו מהחזית. דייוויד לא הצליח להסביר את הפצע בגבו של רביב, משום שהוא מפריך את טענתו כי נאבק עם רביב בחגרת ידיים.

עוד אמר ריס, כי צ'ארלס שיתף פעולה עם דייוויד מר' צונן, לא היה נתון להשפעתו, והיה אחראי למעשיו שלו. צ'ארלס היה שקט ורגוע מ' חוץ לקונסוליה, כשאתו פעל בתוכה.

מאת נואל הארפורד, סופר "מקריב" ביוהנסבורג

דייוויד פרוטר תיכנן כי מתכוון לרצוח את הממונה עליו, קצין הבטחון בקוניסוליה ישראל, במהלך הש' תלבוטו על משרדי הקוניסוליה — משום שהתמקד על שהרשויות הישראליות לא הכירו בכישוריו.

את הטיעון העלה אתמול התובע בבית המשפט העליון ביוהנסבורג. כחום הצגת ה' הוכחות במשפטם של דייוויד וצ'ארלס פרוטר.

צ'ארלס פרוטר סיכם את מול עדותו ואמר שהיה קו' רא למשטרה, אילו ידע מה עשה דייוויד באותו יום ב' קונסוליה. שני האחים פרוטר נאשמים ברציחתו של גיורא

מאת נואל הארפורד, סופר "מקריב" ביוהנסבורג

בית המשפט ביוהנסבורג כרגע יגזור מחר את דינם של דוד פרוטר ויאחיו צ'ארלס, הנאשמים במאורע רעות ה-28 באפריל בקוניסוליה הישראלית בעיר.

על השופט להכריע אם א-שם דוד פרוטר במוחו של גיורא רביב, סגן הקונסול שהיה אחראי על בטחון הקונסוליה הישראלית. לטענת התביעה, הרגו פרוטר בשלוש יריות.

השופט יכול לקבוע כי דוד פרוטר הוא פסיכופאט, ואז ייאסר לתקופת זמן בלתי

אמו של דייוויד פרוטר: ידעתי שיקרה משהו נורא

מאת נואל הארפורד, סופר "מקריב" ביוהנסבורג

כמשפטם של דייוויד וצ'ארלס פרוטר, הנערך עתה ביוהנסבורג, אמרה כיום שרשי, אמם של השניים, כי לא הודיעה לקונסוליה הישראלית שדייוויד הוא שקרן, משום שנראה היה כי הם שבט-רצון מעבודתו. כן אמרה, כי צ'ארלס חשב, שדייוויד היה מרגל בישראל.

הגב' פרוטר סיפרה, כי לא האמינה לדייוויד כשסיפר לה שנסע לישראל כדי להילחם ושנמצע שבועיים לאחר שעזב את הבית במגויית חור, וסיפר כי לחם בישראל. הוא הסתובב, אמנם, עם כחף חבושה, וטען כי נפצע במלחמת יום הכיפורים, אך בדיקה רפואית הראתה, מאוחר יותר, כי לא סבל כל פציעה.

בעת מתן עדותה של הגב' פרוטר הוצאו כל הנוכחים מבית המשפט כדי שהדברים לא יגרמו מבוכה למשפחה. ביום חמישי סיפרה גב' פרוטר עד כמה סחדה לצאת כאשר היה דייוויד נער, משום שהטיל אימה על אחיוותיו. בתשובה לשאלות מטעם התביעה, אמרה הגב' פרוטר שידעה, כי משהו איום ינורא יקרה יום אחד, כתוצאה מנטייתו להקפנות של דייוויד.

פרוטר הדף את סגן הקונסול לקיד והלה איבד הכרתו לכמה ימים

טענות על היות פרוטר פסיכופט הועלו בראשונה אתמול במשפטו * המזכירה שלוש ניסתה לרמוז למשטרה מי השתלט על הקונסוליה, אך הרמז לא נקלט

אתמול נזעזע הארפורד ספר "מערוב" ביהונסבורג למעשה של דיויד פרוטר מן הקונסוליה הישראלית ביהונסבורג הן כל המבנים האמריקניים להתנהגות מול פסיכופט נוסף את מול בעת הנושפת. זהו הרימו הראשון האנושית בפינסי למצבו הנפשי של פרוטר.

מקלט שלם בעבור השגאה"ה היא אמרה. סגן הקונסול צור סיפר, כי פרוטר הראה לו את גופתו של גיורא רביב ואמר לו ש"הרגו, כאשר הופיע בקונסוליה מבקר, שנודק, להתייחס על מיסמכים שונים ציורה פרוטר על צור לצאת ולמלא מכו.

פרוטר איים להרגו אם לא תעשה זאת. מזכירה אחרת בקונסוליה שנפצעה בעת המצור על היבנון, הגבי יהודה שלוש סיפרה שיהיה עליה לקרוא ולבקר, שביאו תרופות עבור הי מצועים וכשעשתה זאת, שירי בבה את שמו של דיויד פרוטר והוא כיוון אליה את הת-

מקלט שלם בעבור השגאה"ה היא אמרה. סגן הקונסול צור סיפר, כי פרוטר הראה לו את גופתו של גיורא רביב ואמר לו ש"הרגו, כאשר הופיע בקונסוליה מבקר, שנודק, להתייחס על מיסמכים שונים ציורה פרוטר על צור לצאת ולמלא מכו.

מקלט שלם בעבור השגאה"ה היא אמרה. סגן הקונסול צור סיפר, כי פרוטר הראה לו את גופתו של גיורא רביב ואמר לו ש"הרגו, כאשר הופיע בקונסוליה מבקר, שנודק, להתייחס על מיסמכים שונים ציורה פרוטר על צור לצאת ולמלא מכו.

מקלט שלם בעבור השגאה"ה היא אמרה. סגן הקונסול צור סיפר, כי פרוטר הראה לו את גופתו של גיורא רביב ואמר לו ש"הרגו, כאשר הופיע בקונסוליה מבקר, שנודק, להתייחס על מיסמכים שונים ציורה פרוטר על צור לצאת ולמלא מכו.

מקלט שלם בעבור השגאה"ה היא אמרה. סגן הקונסול צור סיפר, כי פרוטר הראה לו את גופתו של גיורא רביב ואמר לו ש"הרגו, כאשר הופיע בקונסוליה מבקר, שנודק, להתייחס על מיסמכים שונים ציורה פרוטר על צור לצאת ולמלא מכו.

מקלט שלם בעבור השגאה"ה היא אמרה. סגן הקונסול צור סיפר, כי פרוטר הראה לו את גופתו של גיורא רביב ואמר לו ש"הרגו, כאשר הופיע בקונסוליה מבקר, שנודק, להתייחס על מיסמכים שונים ציורה פרוטר על צור לצאת ולמלא מכו.

מקלט שלם בעבור השגאה"ה היא אמרה. סגן הקונסול צור סיפר, כי פרוטר הראה לו את גופתו של גיורא רביב ואמר לו ש"הרגו, כאשר הופיע בקונסוליה מבקר, שנודק, להתייחס על מיסמכים שונים ציורה פרוטר על צור לצאת ולמלא מכו.

מקלט שלם בעבור השגאה"ה היא אמרה. סגן הקונסול צור סיפר, כי פרוטר הראה לו את גופתו של גיורא רביב ואמר לו ש"הרגו, כאשר הופיע בקונסוליה מבקר, שנודק, להתייחס על מיסמכים שונים ציורה פרוטר על צור לצאת ולמלא מכו.

מקלט שלם בעבור השגאה"ה היא אמרה. סגן הקונסול צור סיפר, כי פרוטר הראה לו את גופתו של גיורא רביב ואמר לו ש"הרגו, כאשר הופיע בקונסוליה מבקר, שנודק, להתייחס על מיסמכים שונים ציורה פרוטר על צור לצאת ולמלא מכו.

דוד פרוטר, בן 26, שגילה את זקנו, מגיע כבול באזיקים לשוטר לבית המשפט ביהונסבורג — שם הוא עומד לדין על תקיפת הקונסוליה הישראלית שם ורצה אישיתחון ישראלי.

הסחר של דויד-אפריקה ב- פרטוריה לדחות פגישה שנועדה לו לאותו יום. פרוטר אמר לרם: "אפשר שתצטרף למות, כדי שממשלת ישראל 'תדע' תקשיב לי". פרוטר נראה מתוח מאוד ו- אנשי הקונסוליה ראו בו, איש מסוכן מאוד — חוק, חמוש וממתח בקראטה". רומחה צור, מזכירה בקונ-

מקלט שלם בעבור השגאה"ה היא אמרה. סגן הקונסול צור סיפר, כי פרוטר הראה לו את גופתו של גיורא רביב ואמר לו ש"הרגו, כאשר הופיע בקונסוליה מבקר, שנודק, להתייחס על מיסמכים שונים ציורה פרוטר על צור לצאת ולמלא מכו.

מקלט שלם בעבור השגאה"ה היא אמרה. סגן הקונסול צור סיפר, כי פרוטר הראה לו את גופתו של גיורא רביב ואמר לו ש"הרגו, כאשר הופיע בקונסוליה מבקר, שנודק, להתייחס על מיסמכים שונים ציורה פרוטר על צור לצאת ולמלא מכו.

עדים: פרוטר ידע היטב מה הוא עושה

מאת נואל הרפורד ספר "מערוב" ביהונסבורג דוד פרוטר רצה להודיע לראש ממשלת ישראל יצחק רבין כי שלושה מיליון בני אדם בישראל סובלים מהזנחה, סיפר אתמול ל- בית המשפט ביהונסבורג מיכאל רם, הקונסול הישראלי לעיני סחר, שהיה ב- קונסוליה הישראלית ב- 28

מקלט שלם בעבור השגאה"ה היא אמרה. סגן הקונסול צור סיפר, כי פרוטר הראה לו את גופתו של גיורא רביב ואמר לו ש"הרגו, כאשר הופיע בקונסוליה מבקר, שנודק, להתייחס על מיסמכים שונים ציורה פרוטר על צור לצאת ולמלא מכו.

מקלט שלם בעבור השגאה"ה היא אמרה. סגן הקונסול צור סיפר, כי פרוטר הראה לו את גופתו של גיורא רביב ואמר לו ש"הרגו, כאשר הופיע בקונסוליה מבקר, שנודק, להתייחס על מיסמכים שונים ציורה פרוטר על צור לצאת ולמלא מכו.

מקלט שלם בעבור השגאה"ה היא אמרה. סגן הקונסול צור סיפר, כי פרוטר הראה לו את גופתו של גיורא רביב ואמר לו ש"הרגו, כאשר הופיע בקונסוליה מבקר, שנודק, להתייחס על מיסמכים שונים ציורה פרוטר על צור לצאת ולמלא מכו.

URIT RAVIV, right, at the Mt. Herzl funeral of her husband, Giora, who was killed in the attack on the Israel Consulate in Johannesburg. On her right are her parents.

ISRAEL PRESS CRITICAL OF ZE'EVY REPORT

TEL AVIV. — The independent Israel press is very critical of General Ze'evi's injudicious and premature statement to the effect that his 48 hour investigation had revealed no security lapse in the employment of David Protter as a security guard in the Johannesburg Israel Consulate.

The fact is that several security officers who may have been responsible for Protter's employment and his retention have been summoned to Jerusalem for investigation.

Israel military sources have pointed out that Protter was dismissed from the army under Section 32 which stipulates that he was not only "unfit to serve in the army" but also "unfit to handle secret information," in other words, he was considered a "security risk."

The press suggest that "obviously those who employed him did not understand this stipulation."

Mrs. Urit Raviv, whose husband Giora was killed in the attack on the consulate, has gone back to her El Al job for a few hours each day. She

is expecting her child within the next few weeks.

The Foreign Ministry has released the text of a message Foreign Minister Yigal Allon addressed to Ambassador Itzhak Unna praising his "bravery and resourcefulness" during the 20-hour siege on the consulate in Johannesburg.

The minister expressed his "deep appreciation for the fitting way in which you performed your duties as Israel's Ambassador during that difficult and trying period."

Mr. Allon asked the Ambassador to convey a similar message of appreciation to the other "devoted staff-members at Israel's representations" in South Africa.

PROTTER TRIAL

Oct 2st

(Continued from Page 1)

she arrived at the consulate on the morning of April 28 and saw Mr David Protter standing with two machine-guns. He also had revolvers in his belt.

He said he wanted to speak to her and took her into the Consulate's strongroom.

Mr Shemi Tsur was also there. He told me that it was a serious matter and not to laugh,' said Miss Davkin.

MESSAGE

Miss Davkin said she was ordered into the control room when two men arrived and was told to push the note with the message about the hostages through to the men.

She said at all times Mr David Protter had pointed a gun at her threatening to kill her if she did not follow his orders.

'He told me to go to a window to see how many police cars there were outside in Fox Street. I told him there was only one car and not many people.

'He then began to fire out into the street with the machine-gun,' said Miss Davkin.

Mr Protter forced them to load magazines for machine-guns and pistols and told them to shout from various windows, 'help, we are 28 hostages held,' Miss Davkin said.

FIRING

She said he had gone from room to room, firing as he did so, in the directions of Fox Street, Main Street and Von Brandis Street.

'He took me into the telex room and told me to do another message. I was kneeling at the telex machine. David Protter hid behind a wall and started firing into the street.

'We were all in the room and that was when I got shot,' said Miss Davkin.

'At first he was at the window and at the next moment he was at a door with a gun facing towards us.

'I was shot in the right thigh and as I turned to face David I was shot again in the lower part of my right leg,' she said.

'I don't know how, but I ran into the passage and fell down.

'He appeared normal, as if he knew exactly what he was doing,' said Miss Davkin.

Miss Davkin said Mr David Protter had told her to say there were six terrorists in the consulate.

'He told me if I did not say that he would kill everyone in sight,' said Miss Davkin.

FORMER CONSUL

Earlier today, Mr L. S. Weinstock QC (for Mr David Protter) had questioned Mr Shlomo Hover, former Israeli Consul.

Mr Weinstock asked Mr Hover whether he thought the action at the Consulate was well planned. The witness said this was his view.

Mr Weinstock submitted, that according to a State psychiatrist, the action had all the failings and weaknesses of one planned by a psychopath.

Mr Justice Cillie: 'Nobody said this action was well planned for a particular date.'

Questioned further, Mr Hover said he did not think Mr David Protter had planned to enter the Consulate at a particular hour.

The witness agreed it was necessary for Mr Protter to have Mr Yochai Shaked (assistant security officer) in the Consulate alone.

'He had to persuade Mr Shaked to go to the Consulate,' Mr Hover said.

Mr Weinstock put it to him that Mr David Protter wanted to make out that terrorists had taken over the Consulate.

Mr Hover said he never used to think Mr David Protter was very intelligent, but the way he had been behaving that day gave him different impressions.

The way he allowed people entry, searched the way he was shooting from different directions to give the impression there was more than one person shooting, showed the exercise was well planned.

'He succeeded in giving the wrong impression of what was going on for many hours,' said Mr Hover under questioning by Mr Weinstock.

Mr Hover said that later in the evening he was under the impression that Mr David Protter had known what he had wanted, but was not prepared to give the hostages a story until he spoke to the Israeli Ambassador, Mr I. Unna.

(Proceeding)

Witness tells of Protter threat to kill

Oct 2st
The Argus Correspondent

JOHANNESBURG.—Mr David Protter had threatened to kill 'everyone in sight' if released hostages disobeyed his instruction to tell the outside world that six terrorists had taken over the Israeli Consulate on April 28, a witness said at the Protter trial today.

Miss Evelyn Davkin, who was shot twice during the siege, said she had first thought Mr Protter's actions were a joke. But this was 'no longer' so when he gave her a note to hand over two men, bearing the writing '28 hostages held.'

Miss Davkin, the secretary to the Trade Consul at the Consulate, said in the Rand Supreme Court today that Mr David Protter had also forced her to send a telex message to Israel which read: 'We're holding 28 hostages, 62 kg. of explosives,

We want to negotiate with Ambassador Unna.'

Appearing before Mr Justice Cillie and two assessors, are Mr David Protter (26) and his brother Charles (19).

The appearance of the brothers arises from the shooting at the Israeli Consulate, Johannesburg, on April 28, when Mr Giora Raviv, a Vice Consul in charge of security, was killed and 45 people were injured.

Mr David Protter has pleaded not guilty of murder, but guilty of culpable homicide, 18

charges of kidnapping, 45 counts, of assault with intent to commit murder, and three counts under the arms and ammunition laws.

The State has rejected his plea of guilty of culpable homicide, but accepted the remaining pleas. The State is continuing with the murder charge.

His brother, Mr Charles Protter (19), has pleaded not guilty to all 67 counts.

Starting his evidence today, Miss Davkin said

(Continued on Page 2, col 5)

Fox St: Court hears reasons

14/10/75

From page 4

body, a shot could have been fired point-blank into Mr Raviv's chest.

Mr Max Abramovitz, a shop assistant at Safries in Johannesburg, told the court he sold ammunition and firearms to David Protter and his brother during 1974 and early this year. He said the big sale was done on April 23, 1975 when he sold David Protter 1550 rounds of ammunition.

When David Protter came to buy firearms or ammunition he produced a licence in the name of a Mr Hover.

Mr Abramovitz recollected that Charles was given permission by David to buy ammunition. He said David mentioned to him that he used the ammunition for shooting on weekends at the police range at Booysens.

Cross-examined by Mr Oosthuizen on behalf of Charles Protter, Mr Abramovitz admitted that Charles had authority on consulate paper, signed by David, to buy firearms or ammunition.

He said it was not a consulate licence. He denied that he being also a Jew, supplied the Protters with ammunition and firearms on his own licence because it was for the Israeli consulate.

Attorney-General of the Transvaal, with Mr Klaus von Lieres, senior public prosecutor of Johannesburg, and Miss Natalie Fleischack, of the Attorney-General's Johannesburg office, appear for the State.

Mr L. Weinstock, SC, with Mr J. S. Thomas, instructed by Sam Fischer and Maisels, appeared for David Protter and Mr P. C. Oosthuizen, instructed by Reeders, Teeger and Rosettenstein, for Charles Protter.

He said he was not persuaded to sell the ammunition after Protter told him of problems in the Middle East or that a war might break out.

On one occasion David Protter bought a pair of binoculars from him but did not say what he wanted them for.

Mr Martin Kock, assistant manager of Paramount Sport Centre in Johannesburg, said on April 26 he sold a 9 mm pistol to a man he could not identify in court.

He said the man held a licence in the name of J. Protter of 110 Willenstone Court, East Court, East Avenue, Parktown.

He also sold two tins of gunpowder and a handbook on how to make your own bullets.

The hearing continues today.

Mr C. Rees SC, Deputy

Oct 23

Protter was tense, says envoy

Argus Correspondent
JOHANNESBURG. — David Protter induced himself as leader of a terrorist group during siege at the aeli Consulate in Johannesburg, an Israeli trade consul d at the Protter al today.

Appearing before the rt are Mr David Prot- (26) and his brother, rles (19), who are rged with murder, 18 rges of kidnaping, 45 nts of assault with in- t to commit murder t three counts under

the arms and ammunition laws.
 Mr David Protter has pleaded not guilty to murder but guilty to culpable homicide and the remaining charges.
 The State rejected his plea of culpable homicide, but accepted the remaining pleas and is proceeding with the murder charge.
 Mr Charles Protter pleaded not guilty to all 67 counts.
 The appearance of the brothers follows the seige at the Israeli Consulate in Johannesburg in April, when Mr Giora Raviv, a Vice Consul in charge of security, was killed and 45 people were injured.
 Questioned today by Mr L. W. Weinstock, SC (for

Mr David Protter), the Vice Consul, Mr Michael Ram, said he first noticed Mr David Protter was tense when Mr. Protter took him out of the strongroom and was pointing a machine-gun.
 Mr David Protter said: 'This is very serious. I have been planning it for a year.'
 Mr Ram said: 'I could see in his eyes he was serious. He was like a serious man.'
 Mr David Protter said the Israeli Government was 'running the country in a bad way'; the witness said.
 Mr Ram said Mr Prot- ter repeated this statement several times during the day.
 Mr Weinstock asked

whether Mr Ram thought Mr David Protter was 'mad in the head.'
 Mr Ram replied he did not, because, if a man wanted to explain to the Israeli Government that he had an opinion that they were not running the country the right way, he could express an opinion.
 Mr Ram added: 'Mr David Protter introduced himself as the leader of a terrorist group; I can't say if his manner was responsible or irresponsible.'
 Asked whether he thought Mr David Protter's manner was peculiar, Mr Ram replied: 'In a certain way we were confused and astonished.'
 Mr Weinstock asked whether Mr Ram thought Mr Protter's actions were

irresponsible, and Mr Ram replied that he did not see them as irresponsible.
 He added that the circumstances at the Consulate were strange.
 Mr Protter is responsible for what he has done. This was an act of a terrorist, said Mr Ram.
 Mr Weinstock claimed there was a conspiracy among witnesses to suggest there was nothing abnormal in Mr David Protter's actions on the day of the Fox Street siege.
 This submission was made after Mr Ram had persistently said he was not in a position to analyse Mr David Protter's state of mind.
 Mr Ram, took exception to the conspiracy sug-

gestion and said: 'We were all in the same boat. We were all suffering.'
 'I felt I was going to make my last account. I had fought the Germans. I had fought for Israel's independence and had escaped untouched.'
 'There was no conspiracy,' he said.
 Questioned by Mr Weinstock, Mr Ram said that taking into consideration the fact that Mr David Protter had planned his action for a year, the equipment he had taken up to the consulate and the considerable amount of shots that were fired 'it was plain to see that the action was a consequence of his preparation.'
 (Proceeding)

Protter spoke of killing — witness

The Argus Correspondent

JOHANNESBURG. — Mr David Protter told a vice consul at the Israeli Consulate, Johannesburg, that he had killed Mr Giora Raviv, the Protter trial heard today.

Giving evidence at the Rand Criminal Sessions was Mr Shemi Tsur, a vice consul.

Appearing before the court are Mr David Protter (26) and his brother, Charles (19), who are charged with murder, 18 charges of kidnaping, 45 counts of assault with intent to commit murder and three counts under the arms and ammunition laws.

Mr David Protter has pleaded not guilty to murder but guilty to culpable homicide and the remaining charges.

The State rejected his plea of culpable homicide, but accepted the remaining pleas and is pressing ahead with the murder charge.

Mr Charles Protter pleaded not guilty to all 67 counts.

Cross examined by Mr L. S. Weinstock (for Mr David Protter), Mr Tsur said he did not at any stage have discussions with Mr David Protter as to whether Mrs N. Raviv should be admitted to the consulate.

Mr Tsur added he was not present when his wife spoke to Mrs Raviv.

HEBREW

Cross-examined by Mr P. C. Oosthuizen (for Mr Charles Protter) the witness said his home language was Hebrew.

Mr Oosthuizen asked him whether he spoke Hebrew when he became excited.

Mr Tsur replied it depended on who he was speaking to.

When Mr David Protter was employed by the consulate last year his job was to work as a searcher inside the building. Later a security company was employed to do security work outside the building.
 Mr Oosthuizen said Mr Charles Protter's submission was that he (Mr Charles Protter) followed Mr Tsur downstairs during the siege at the consulate and that he later brought Mr Tsur back from the Varig Brazilian airline offices.

Mr Tsur said before he went outside the consulate Mr David Protter showed him the body of Mr Raviv on the office floor.
 'Mr David Protter told me he had killed Mr Raviv and I believed him,' he added.

The vice consul said he understood the situation was serious.

The next witness, Mrs Ruchama Tsur, said she was a secretary at the consulate. On the morning of April 28 when she arrived at work she saw Charles Protter standing outside.

In the reception room she saw David Protter.

MACHINE-GUN

Mr David Protter told her an exercise was in operation. He had a machine-gun in his hand.

Mr David Protter, she said, took her to the strongroom where she saw several other hostages.

She heard that Mr Raviv had been hit.

Mrs Tsur said she saw a big box with ammunition in one of the rooms.

Mr David Protter told her to contact Israel on

the telex.
 She could not get through and Mr David Protter told her to telephone Israel.

Mr David Protter told her to say that the consular staff were being held as hostages.

QUESTIONS

The Israelis asked several questions and David Protter told her what to reply.

He was pointing a pistol at her.

When she asked him what she should say if Israel asked her who was holding the consulate, David Protter gave a reply but she could not remember what it was.

Mrs Tsur said Mr Protter told her he wanted to talk to the Israeli Prime Minister.

At one stage of the siege Mr David Protter opened Mr Giora Raviv's office door and she saw the security man lying on the floor.

AMMUNITION

The witness saw a second box inside and Mr Protter told her there was 65 kg of ammunition in it.

Mr David Protter showed her a red cylinder. He told her it was electrically controlled and it could blow up.

(Proceeding)

Oct 18

David duped Israeli to control consulate — COURT TOLD

Cape Times Correspondent

JOHANNESBURG.—David Protter duped an Israeli security man into opening the consulate late on a Sunday night, then he shocked him with an electric cattle-prodder, disarmed him, tied him up with his belt and shoelaces and locked him in the strong room.

According to the evidence of Mr Yochai Shaked, a young Israeli, in the Rand Supreme Court yesterday, this is how David Protter gained control of the consulate.

On the fifth day of the Fox Street siege trial, in which David and Charles Protter are charged with murder, kidnaping and assault with intent to commit murder, Mr Shaked told the court how David inveigled him out of his room to see a film, between 9 and 10pm. They went to the consulate to get ammunition for David to go on a shooting practice next morning.

As Mr Shaked bent to pick up the ammunition he was attacked from behind. He remained the rest of the night in the strongroom.

Arising out of cross-examination by Mr L. Weinstock, for David, David will say that Mr Giora Raviv said to him before he was shot: "Are you mad? Are you nuts?"

Mr Shaked agreed he thought Protter was "peculiar", that his act was that of an insane person.

After the case resumed yesterday Mr Weinstock said he wished to amend David's statement on how Mr Giora Raviv was shot. The statement was handed in at the start of the trial on Monday.

He said the change is as follows: When Mr Raviv entered the consulate offices on

the morning of the siege he was carrying a suitcase and a parcel. David told him that he was carrying out a security exercise whereupon Mr Raviv asked on whose instructions.

David told him it was on instructions from Israel.

Mr Raviv nonchalantly put down his suitcase and suddenly straightened up with a pistol in his hand.

David held a machinegun which was pointed at Mr Raviv.

Mr Raviv said to him in Hebrew that he was mad and ordered him to hand over the gun.

David said he handed the machinegun to Mr Raviv who put the strap over his shoulder with the gun in a position pointing at David, after he had made sure it was loaded.

IN BELT

Mr Raviv then put his own pistol in his belt and ordered from David Mr Yochai Shaked's pistol. On an order from Mr Raviv he also handed over this pistol, holding it by the barrel in a non-firing grip.

Mr Raviv took it and ordered David to hand over the other pistol he had in his belt. David handed this over also, holding it at the barrel. He did not intend to shoot.

Mr Raviv was pointing the pistol at David when he proceeded to put down the other pistol.

At this stage, David said, he tackled Mr Raviv and grabbed at the pistol

pointing at him. In the struggle the pistol was pointed at Mr Raviv and two shots went off.

David said that was all he could remember and that he could not remember how Mr Raviv was shot in the back.

Mr Shaked said he was employed to do security work. He was a searcher — searching people who came into the consulate. David was also head of a company hiring security guards to sit outside the consulate entrance.

David was employed on a contract basis. He showed interest in all sorts of matters which he had nothing to do with. He interfered in consulate work and was interested in telex messages and security work of Mr Raviv.

Mr Shaked was questioned by Mr Weinstock, about taking David into the consulate.

Mr Shaked said he understood that he had made a mistake, although his actions had been quite legal.

Appearing for the State was Mr C. Rees, SC, Deputy Attorney-General of the Transvaal, Mr K. van Lieres, senior public prosecutor of Johannesburg, and Miss N. Fleshack. For David was Mr L. S. Weinstock, SC, with Mr J. S. Thomas, Instructor by Wertheim, Becker and Partners. For Charles was Mr P. C. Oosthuizen instructed by Reeder, Teeger and Rosettenstein.

Court told

Cape Times Correspondent

JOHANNESBURG. — Looking pale and nervous, the Protter brothers pleaded to 67 charges in the Rand Supreme Court yesterday before the Judge President of the Transvaal, Mr Justice Cillie, and two assessors.

David Bernard John Protter, 26, pleaded guilty to 66 of the charges. He pleaded not guilty of murdering Mr Giora Raviv but pleaded guilty to culpable homicide.

Charles Joshua Protter, 19, pleaded not guilty to all 67 charges.

The charges against the brothers are:

- Murder;
- Eighteen charges of kidnapping;
- Forty-four of assault with intent to murder;
- One of being in possession of machineguns;
- Of being in possession of unlicensed firearms and of being in possession of ammunition.

Their appearance arose out of the siege of the office of the Consulate-General of Israel in Herschel Building, Fox Street, Johannesburg, on April 28 this year.

Mr L. Weinstock, SC, on behalf of David Protter, told the court that because of the unusual features of the case against David Protter he would give an explanation of the incident.

He said that David Prot-

ter admitted that he was responsible for the death of Mr Giora Raviv. Mr Protter's version was that in the course of a scheme designed to demonstrate to the Israeli authorities that the security of the consulate was not sufficiently efficient, he intended locking up all consulate employees, including Mr Raviv.

He gained entry to the consulate on April 27 in the company of Mr Yochai Shaked, and had taken over control of the entrances.

When the consulate staff arrived at work the next morning, which was a Monday, he advised them that a security practice had been put into operation and he invited them to enter the strong-room.

When Mr Raviv arrived he also invited him to enter the strongroom but Mr Raviv refused, drew a gun and told Mr Protter to hand over the machinegun he had in his possession.

Mr Protter tackled Mr Raviv and, using karate methods, he attempted to overpower Mr Raviv and to disarm him.

A struggle ensued and Mr Protter could not recollect clearly what happened.

He presumed that a shot was fired after the machinegun fell off his shoulder and it appeared that Mr Raviv rolled towards the machinegun.

According to Mr Protter the wound was not the cause of death.

As far as charges two to 19 were concerned, Mr Weinstock said that Mr Protter's reason for detaining 18 people was to demonstrate the inefficiency of the security and his ability to do better and for no ulterior motive.

Dealing with the 44 charges of assault with the intent to murder, Mr Weinstock said Mr Protter did not realize originally that the police would fire at the consulate from the street and after the first shot he realized that they might do it again.

As far as the weapon and ammunition were concerned, Mr Weinstock said Mr Protter denied that he was unlawfully in possession of any weapons or ammunition, save two Uzzi machineguns. The other weapons belonged to the consulate.

Mr C. Rees, SC, for the State, accepted David Protter's plea of guilty but not the plea of not guilty to the charge of murder. He said the State would prove that Mr Protter was guilty of murder.

Mr Rees said that from about February onward the brothers started accumulating ammunition and guns.

He said that David Protter was a security guard at the Israeli consulate and was entitled to employ people from outside for security purposes. He employed his own brother.

The security of the consulate was under the control of the Vice-Consul, Mr Giora Raviv. He was assisted by Mr Yochai Shaked.

Mr Raviv held the rank of major in the Israeli Army. He was a man of substance, Mr Rees said.

David Protter was ambitious and anxious to be in the limelight. He considered himself an expert as far as security was concerned.

Mr Rees said that on

Mr Charles Protter, 21, one of the two accused in the Fox Street Siege case, arrives at court with his attorney, Mr Rosettenstein.

② NOV 7 1967

Protter's reasons

the night of April 27 David Protter secured access to the consulate under false pretences.

Once he was inside he overpowered Mr Shaked and locked him in the strongroom.

For control to be effective he still had to get hold of Mr Raviv.

It was not clear when Charles Protter came on the scene but the next morning, when employees arrived at work, he was at the entrance to the building. He assisted his brother.

Both were armed and during the morning one of the hostages managed to escape but Charles captured him and returned him to the consulate.

Mr Rees said David Protter fired a machine-gun into the street after which firing between him and the police ensued. He pretended that foreign terrorists were in the building.

Mr Rees said three bullets were found in Mr Raviv's body. After the tea adjournment Mr P C Oosthuizen applied on behalf of Mr Charles Protter for bail of R1 000 to stand. The application was granted. David Protter is still in custody.

Mr Weinstock made certain admissions on behalf of David Protter.

He admitted that a post mortem was done on Mr Raviv on April 30, that the body was not further injured during the removal and that the cause of death was bullet wounds in the heart and left lung.

He also admitted a statement David Protter made in front of a magistrate, Mr G Steyn. He handed the statement in. It read: "My name is David Bernard John Protter. I wish to bring to the court's attention that I, I alone, am fully responsible for the Fox Street incident.

"I acknowledge that I am hereby guilty of manslaughter and culpable homicide. I wish to bring to the court's attention also that my brother, Charles, was unwittingly involved, had no idea what was happening, and was purely there by coincidence and by my own personal manipulation.

"I hereby do not wish to be represented and plead guilty."

Further admissions by the defence were that Mr Raviv had no injuries caused by firearms before he entered the building on that morning, that he was shot by a .22 automatic pistol, that David Protter controlled the entrance and admitted Mr Raviv into the building. That David Protter kidnapped people, that he alone fired shots, that he had no licences for firearms, that he was not in lawful possession of a licence for firearms and that neither the 18 hostages nor

Professor Joshua Taljaard, a professor in forensic medicine and Chief State Pathologist of Johannesburg, arrives at the Rand Criminal Sessions yesterday to give evidence in the Protter case.

Charles Protter fired any shots. Mr Weinstock admitted on behalf of David Protter the time and date of injuries people sustained and the nature of the injuries and wounds.

He dealt in detail with the injuries sustained by 44 people, four of them in the consulate offices, two on the roof garden of the Saambou Building in Fox Street and the rest in the

street below the consulate offices.

Mr P Oosthuizen, on behalf of Charles Protter, told the court the admissions on behalf of Charles Protter were identical ex-

cept the detention of 18 hostages.

Mr Rees thanked the defence for the admissions and said it would shorten the proceedings by about two weeks.

The first witness to be called was Sergeant C J Bornmann. He handed in exhibits.

They were clothes of Mr Raviv and pictures taken of Mr Raviv after the alleged shooting.

Professor Joshua Taljaard, a professor in forensic medicine and Chief State Pathologist of Johannesburg, said the cause of Mr Raviv's death was a bullet wound in the chest involving the heart and the left lung.

He said he did the post mortem in two stages and found three bullets in Mr Raviv's body. One wound was in the neck, one in the chest — into the heart and lung — and one in the back.

In cross-examination by Mr Weinstock, Professor Taljaard agreed that the bullet wound in the back could have been fired when both men were lying on the floor. He admitted that this wound was not dangerous.

Professor Taljaard admitted that he did two postmortem reports on Mr Raviv. He said the first one was incorrect as he did not describe the track of the bullet which entered the back.

Questioned by the Judge, Professor Taljaard could not say whether the bullet wound on Mr Raviv's back was caused before or after death.

Brigadier Luther Neethling, attached to the forensic science laboratory in Pretoria, demonstrated in court what he described as a realistic explanation of how Mr Raviv could have been shot.

In a half-bending position he could have been shot from the back and when he turned around and tried to hit the gun away, a shot could have gone off when his thumb was in front of the gun, thus a bullet wound through Mr Raviv's thumb.

This bullet could then have gone into the neck causing the second bullet wound and when falling with two bullets in his

Continued on page 5

(1) NON 7/2/16

Mrs Raviv: David

From page 5

ing we heard shooting inside the office. It came from behind us. We all fell down. I got underneath the table and heard the sound again.

"It was then that I was struck on my right shoulder," Mr Molepo said.

Questioned by the judge, he said that the windows had been broken when they entered the telex office.

Mr Molepo said it was the only one who had been injured in that office.

Friendly

Asked by Mr Von Lieres whether he knew who shot him, Mr Molepo said "Yes, it was David".

Cross-examined by Mr Weinstock, Mr Molepo agreed that he and David were friendly.

Mr Weinstock: When he

shot you did you think he did it on purpose?

Mr Molepo: I don't know whether it was his intention.

Mr Weinstock: Were you under the table?

Mr Molepo: No. Only my head was under the table. It was a small table.

Mr P C Oosthuizen then question Mr Molepo on behalf of Charles Protter. He was asked whether only certain people could unlock the security doors to the Israeli Consulate offices. Mr Molepo agreed.

Mr Molepo said it was correct that David started in January 1974.

He could remember that working at the consulate it was up to a certain stage that the office had been guarded by a private firm called Security Marshals. He could remember that from some time last year he only saw Charles Protter at the entrance of the building.

He did not know the

people of the private firm who used to guard the offices but only remembered that he did not see them coming around any more.

He could not remember since when Charles was at the door.

Mr Oosthuizen asked Mr Molepo whether he knew about another entrance to or exit from the consulate.

He said that there was a door that was used before but that it was closed.

Fire escape

Mr Oosthuizen: There is another door on to the fire escape but it is not visible from where Charles used to sit?

Mr Molepo: Yes. The door was not visible.

Mrs Nurit Raviv, wife of Mr Giora Raviv, who was killed during the siege, was called to give evidence.

An interpreter was standing next to her

though she gave her evidence in English. She told the court she and her husband came from Israel to South Africa in April 1974.

Her husband was in charge of the security at the consulate. He always carried a weapon and always had his licence for the weapon with him, she said.

In Israel he was a major in the Parachute Division of the Army.

On the day of the fatal Fox Street siege she took her husband to work at about 8.10am. She dropped him off and drove away.

He had a suitcase and a firearm with him.

About 11am she returned to the consulate and asked Charles Protter whether her husband was inside.

Charles told her that he was and pressed the button. After a while Mrs Ruchama Tsur came out.

Protter trial is adjourned

The Argus Correspondent
JOHANNESBURG. —

The trial at which Mr David Protter (26) and his brother, Mr Charles Protter (19), are appearing before Mr Justice P. M. Cillie in the Supreme Court here, has been adjourned to tomorrow after an application by counsel for Mr David Protter.

The defence counsel, Mr L. S. Weinstock, SC, asked for time to consult at length with Mr David Protter.

Mr David Protter has pleaded guilty to culpable homicide, 18 charges of kidnapping, 45 counts of assault with intent to commit murder and three counts under the arms and ammunition laws. He has pleaded not guilty to murder.

The State has accepted all his pleas except that to culpable homicide.

Mr Charles Protter has pleaded not guilty to all 67 counts.

Every seat in the courtroom was taken today as the trial entered its fourth day.

SAT ALONE

For 20 minutes Mr Charles Protter sat alone in the dock. His brother, David, and his defence counsel, Mr Weinstock, were absent for 20 minutes.

Mr Weinstock then made an application for the trial

to be adjourned to tomorrow.

Mr Weinstock said he had had a consultation with Mr David Protter today, but he now required a longer consultation.

Mr C. Rees SC, Deputy Attorney General, who is leading the State team, said he realised the defence had problems. He said he wanted to consult with the investigating officer on the postponement.

Mr Justice Cillie, Judge President of the Transvaal, said Mr Weinstock had ap-

plied for time to consult with his client.

The judge said this was a summary trial and time had to be given to an accused to put his case.

He then allowed the application and adjourned the trial to 10 am tomorrow.

The appearance of the brothers follows a shootout at the Israeli Consulate in Fox Street, Johannesburg, on April 28 when Mr Giora Raviv, a vice-consul in charge of security, was killed and 45 people were injured.

told me not to worry

"She told me there was an emergency and that I must leave.

"I asked to speak to my husband and she said he was not there, that he had gone to Pretoria," Mrs Raviv told the court.

She said Charles did not react when she spoke to Mrs Tsur.

Mrs Raviv said she felt something was wrong and went back to the consulate a little later.

She saw Mr Gadi Dror outside and went up to the fifth floor. There she found Charles Protter.

Insisted

He shouted out loudly that she was there, asking whether she could enter. Mrs Raviv said there was no reply at that moment but a little later a man she thought was Mr Shaked replied over the intercom that she had to go away.

"I insisted on entering the consulate to learn what had happened.

"After somebody inside tried to convince me to go away, I was eventually allowed in," Mrs Raviv said.

This was done on David Protter's instructions, she told the court later under cross-examination.

Inside she saw David, Mr Shaked and Mrs Tsur. David was dressed in a camouflage suit and armed with submachine-guns and pistols.

"I asked them what was going on because at that stage I believed that something was wrong," she said.

David told her not to worry, it would just take an hour or two and everything would be over. He told her she could stay but she had to keep away from the windows.

Mrs Raviv said that when Mrs Tsur asked David whether she could go to the toilet she went with her.

Charles Protter was still at the door.

In the toilet Mrs Tsur made a report to her and as a result of that they asked Charles to ask for permission over the intercom for her to leave.

The toilets were outside the consulate offices.

Somebody replied from inside that she could go

and that Mrs Tsur had to come back inside.

"I was completely mixed up. The first thing I did was to go to a friend to relax. After I got over the shock I went back into town.

"I parked near the consulate and applied to a policeman whether I could go into the building. I was refused, after which I went home."

Mrs Raviv said that David was very calm and her impression was that he knew what he was talking about.

In cross-examination Mr Weinstock put it to Mrs Raviv that her husband and David were good friends and that David in fact visited their flat on more than one occasion on a friendship basis.

Mrs Raviv denied this and said that David's visits were purely in connection with business.

'Exercise'

Mr Arieh Bustan, former Consul-General for Israel in South Africa, was then called to give evidence.

He said Mr Raviv was the chief security officer of the consulate in April this year and that Mr Yochai Shaked was the other security officer. On the day of the siege he arrived at the office at

David Protter, handcuffed to two policemen, being escorted from the court after yesterday's hearing.

David told him that he was interested only in the release of a Syrian priest (Bishop Hylarion Capucci) who had been jailed for smuggling arms into Israel for Arab guerillas.

Mr Bustan said he told David that the whole

ted an aircraft to take him to Israel.

Mr Bustan told him the South African Government would not allow such a silly thing and that there was an easier way to do this, by putting a message on tape so that the whole world would know it in 20 minutes.

floor and David told him that he had given Mr Raviv something to sleep. Mr Hover thought it was an injection.

He said David's first reason for the incident was that he wanted to prove that security was inefficient. Later he heard

Protter: I'm sorry people were hurt

**Evidence by
security
police chief**

Shooting

The appearance of the Protter brothers is a sequel to the shooting at the Israeli Consulate in Fox Street, Johannesburg, on April 28 when Mr Giora Ravit, a Vice Consul in charge of security, was killed, and 45 people were injured.

The court room was again packed to capacity today, the second day of the summary trial.

Three uniformed policemen guarded the brothers as they sat at the dock today.

Mr Charles Protter was again wearing a dark grey suit and skullcap pinned to the back of his head.

His brother David wore a brown sports jacket and grey flannels. He wore gold-rimmed glasses.

Mr and Mrs Joseph Protter, parents of the brothers, were seen in court.

Flares

After evidence was heard of a quantity of flares which had been bought by Mr Charles Protter, as well as evidence that Mr David Protter had made use of

(The Argus Correspondent)

JOHANNESBURG.

David Protter said he was 'sorry' people were injured in the Fox Street shooting, Major General M. C. W. Goldenhuys, chief of the Security Police, said at the Protter trial today.

This expression of remorse was made immediately after Mr David Protter had surrendered to the police, said General Goldenhuys.

The trial of Mr David Protter (26) and his brother, 21-year-old Charles, entered its second day before Mr Justice P. M. Cillie, Judge President of the Transvaal, and two assessors in the Supreme Court here.

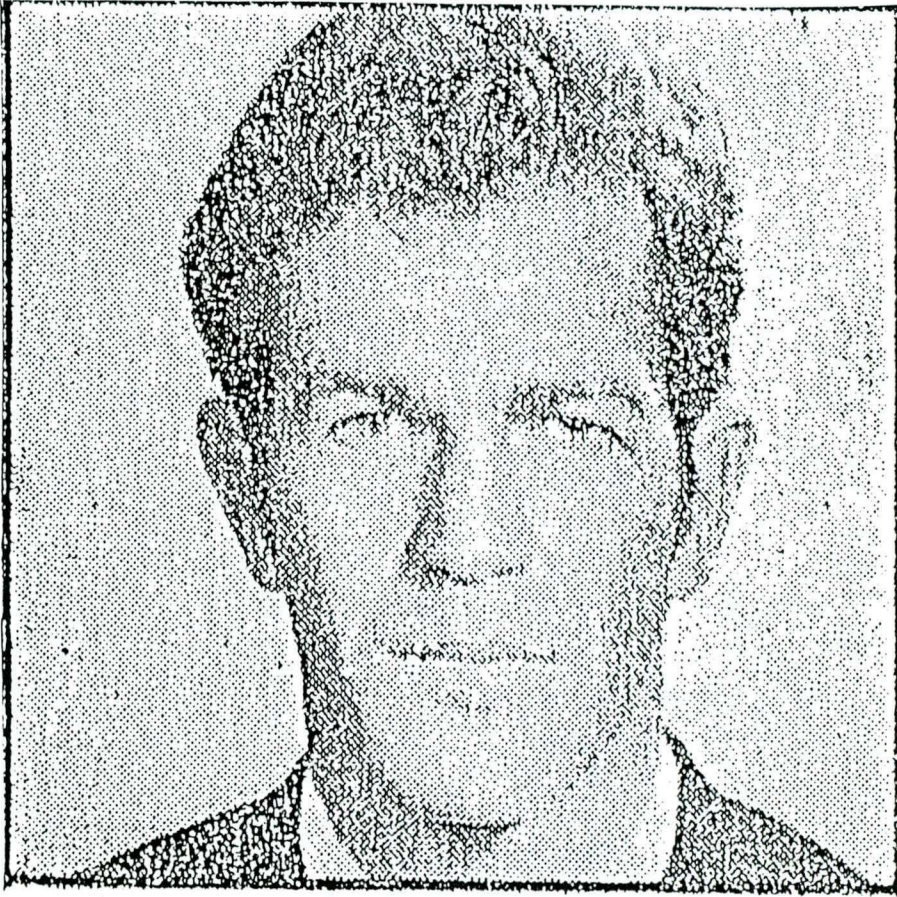
Mr David Protter has pleaded guilty to culpable homicide and 18 charges of kidnapping, 45 counts of assault with intent to commit murder, and three counts under the arms and ammunitions laws.

His brother, Mr Charles Protter, has pleaded not guilty to all 67 charges, which includes one of murder.

The State has accepted all the pleas except Mr David Protter's plea of not guilty to murder, but guilty of culpable homicide.

His brother Charles has pleaded not guilty to all 67 counts.

David Protter is thus still charged with murder.

זהו גיורא רביב, קצין הבטחון בקונסוליה הישראלית
ביוהנסבורג, שנורה למוות בידי דוד פרוטר.